

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

۱۴

بازدید شد
۱۳۸۷

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب: ترجمه از کتاب عربی و غیره

مؤلف:

مترجم:

شماره قفسه: ۱۴۲۷۴

جمهوری اسلامی ایران
سازمان اسناد و کتابخانه ملی

۸۹۸۷۲

خطی
کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی
۱۴۲۷۴

این کتاب متعلق است به
محمد صالح سیار

۸۹۸۷۲
تجدید

نقش کند و دایم در دستگرد از خلق مستغنی گردد و بین این اما
 در مربع پنج در پنج تا اگر این لوح را با خود در اندهر نیت که
 باشد قریب الاجابة خواهد بود و قاری و دارنده خواص بسیار
 خواهد دید و شرح آن درین مختصر نیاید و اگر دعوت این
 اسم خواهد کرد بعد از صلاح مربع خواند که قریب الاجابة
 دارنده و قاری این مربع اگر بیایند خواهند خواص زیادت
 بیند و اگر در شب خوانند روز با اجابت رسد و در غنازد
 تر اثر دهد و مرادت حصول و بوصول گردد **الضات**

درفردشنان	یا کاف	یا غنی	یا معنی	یا فتاح	یا رزاق
مداومت نماید دفع	یا فتاح	یا رزاق	یا کاف	یا غنی	یا معنی
گرداند البتہ	یا غنی	یا معنی	یا فتاح	یا رزاق	یا کاف
هر که درشهای	یا رزاق	یا کاف	یا غنی	یا معنی	یا فتاح
جمع بسیار گوید	یا معنی	یا فتاح	یا رزاق	یا کاف	یا غنی

تواند کرد و نفع بسیار یابد و اگر شش عدد تکبیر در مربع
 درج کند و با خود دارد سبب توانگریست و اگر تواند در شب
 جمع شش عدد تکبیر تکرار کند تا آنکه در دو شرایط آمنت
 که در شب استدا کنند و هر روز یک عدد تکبیر بخواند که

بکشاید **الباقی** هر که این نام ورد کند از هول قیامت نجات

یابد و بهشت عین	یا بدیع	التوالت	وللارض	یا باقی
سرشت رسد هر که	یا باقی	وللارض	التوالت	یا بدیع
شب جمع هر ایاری کند	التوالت	یا بدیع	یا باقی	وللارض
تمایذ و صلوات بسیار	وللارض	یا باقی	یا بدیع	التوالت
فرستد مستجاب الدعوه	وللارض	یا باقی	یا بدیع	التوالت

کرد و هر که با خود دارد بطاعت حریص گردد **الوارث** هر که
 روزی صد بار ورد کند هیچ وحشت بر او راه نیابد و از هیچ
 ترسد و در حیات و در حیات و در حیات و در حیات و در حیات و در حیات
 و در آخر بگوید رب لا تله فی فردا و انت خیر المولودین در قبر
 او راستها مگذار و از این عالم لطف بر من شود **الرشید** هر که
 از عاقبت کار رسد بعد از نماز شام هزار بار ورد کند خدای تعالی
 او را بر راه راست آورد و در امور دنیا پریشان نکند **الصدق** هر که

مداومت نماید حضرت محبت	صب	شیر	رب	حب
اورا بلیت صبر کرامت کند و اگر این	۳۹۱۹	۳۹۰۳	۳۸۵۵	۳۹۹۶
دعا صد مرتبه وضع کند و با	۳۵۱	۳۹۰	۳۹۹۵	۳۵۰۲
دارد صبر گردد و از بلاهای	۳۹۹۴	۳۹۹۸	۳۵۵۵	۳۹۹۱
	۳۵۰۴	۳۹۹۲	۳۹۹۳	۳۹۹۹

نویست و شش عدد تکبیر که شب جمع خواهد خوانده و اگر آید
 کردایم ورد کند و اگر تواند در شب جمع باین ورد قیام نماید که روز
 اجابت شود و از آنکه این مربع از خلق مستغنی گردد و قیوم حایم
 رسدش و تواند کرد و دایم الاوقات مفرح الاحوال بود و بقا
 او بوصول و بوصول گردد **النور** هر که بعد تکبیر بخواند و او

نورانی گردد هر که این سه اسم را	۱۷۳۲	۱۷۳۶	۱۷۴۳	۱۷۳۹
البدیع النور القاضی هر روز	۱۷۴۴	۱۷۳۸	۱۷۳۳	۱۷۴۵
صد بار بخواند دو فقره بسیار	۱۷۳۷	۱۷۴۱	۱۷۴۸	۱۷۳۴
خاصیت تمام بیند و در خلائی	۱۷۴۷	۱۷۳۵	۱۷۳۶	۱۷۴۲

محبوسان و گسائی که حکم بر قتل ایشان کرده باشند بدین اسم
 مداومت نمایند نجات یافته بموتیر عالی رسند **الهادی** هر که شب
 روی خدا آسان کند و انقدر که تواند بگوید حق تعالی راه نمایی
 فرستد تا مقاصد او را راه نمونی کند و مراد او بر آید هر که راه را
 خواهد بدین نوع مداومت نماید یا هادی المصلین **البدیع** هر که
 در دشواری افتد این مربع را با خود دارد و در شبها روی خود
 آسان کرده بسیار خواند حضرت بدیع او را در هیچ دشواری نکند
 و کارهای مشکل او آسان شود و طلسمات مشکل و کارهای بیچاره

بکشاید

این خانه دوم خواهد بود و بعد حرف دوم آیه که هر حرف الف
 است و اول خانه دوم اضافه کرده و بعد باین طریق که بطور
 و عرض آیه که برشته باشد بر تیب و قس علی هذا هر برای
 و هر مطلبی و هر مقصدی که خواهی مناسب مطلب هر آیه که
 باشد و هر اسمی مناسب که مضمون مطلب باشد بوجه شروع
 فاما اهتمام تمام و توجیه کلی بکنند تا غلط نباشد چرا که اگر یک حرف
 غلط افتد یا اگر در یا ناقص باشد عیب زحمت کینه باشد
بسم الله تعالی و یا کون قومه الغافلین و الله اعلم در دنیا
 دانستن احوال و بیرون آوردن مقصود کلی و جزوی
 از وضع جملی عام بر پنج طریق مرقوم می باشد علیه السلام مقدمه
 آنچه در دست خط احوال مهم است قاعدت اینست که چون وضع
 یک صفت یا دو صفت خواهد بود که احوال مجهول نام معلوم کند
 حرورات ملفوظی و مکتوبی و سروری از آن و نحو آن
 و چه بیرون آید و جدا جدا وضع کنند بدانکه ملفوظی یا
 سر حرفی خوانند و آن م احرر دست اینست الف جیم و ال فاعل
 بین شین صلا ضاد عین عین قاف کاف لام و لثقی و ط
 نیز سه حرفی گویند و آن سه حرفت و اول و آخر ایشان

همان

مان حرفت مثل نیم فون و او و سروری را دو حرفی گویند
 و آن ۱۲ حرفند و اینها ایست با تا خازان اما طافا هایا با لکه
 حرف اول در اصطلاح علماء جنس زبانی است و باقی را بیست
 در حرف ملفوظی دو حرف بیست است و در مکتوبی بیست و
 بیست است و حرف آخرش مانند حرف زبانی است و در سروری
 یک حرف بیست است و بیست و سروری را اعتبار نیست قاعدت
 بدانکه چون حرورات الف الفی احی کردند و هر قسم را جدا جدا
 وضع کرده بچگونگی خواهند که ترتیب کند از حرورات
 هر سه قسم چهار چهار یکند و حرف چهارم را یک یکند تا
 هر سه قسم تمام شود و اگر یک قسم مانده اعتبار نکند که اول
 اعتبار نیست اول از قسم ملفوظی یکند و در قسم اولی
 یکند و سیم از قسم سروری یکند و ترکیب کنند و جدا
 ثبت کنند و اعراب کنند و بخوانند و اعراب چنان سازند که
 بعد ازین ذکر کرده شود و مجهول جزو معلوم کنند و این قاعده
 مکتوبی خوانند و اعراب حرورات را باین وجه بطریقه مرقومی
 علیه السلام بکنند بدانکه حرفی هفت حرف مفتوحه
 است و آن ایست اوی ل م ن ع و هفت حرف مکتوبه

باین ترتیب

باین ترتیب

مکتوبه

و آن ایست هر شش در ص ظ و هفت حرف مضموم است
ز ک س ق و ث ح و هفت حرف مجزوم است و ذ خ ط
 غ ض ق و بلکه از ابتدا صغیر تا موضع اسم احوال ماضی
 باشد و موضع اسم حال و تا آخر صغیر قبل خوانند میباید که
 یک حرف ترکیب آن نظر کنند بحیث و حضور یا غیر آن
 آن عالم غیب چه کفایت و چه فرمایند و چه پرده کشند
 هر چیزی که گویند بهوش عقل و ادراک در یابند و فیض
 در یابند و در خلا و ملا پاک و صافی باشند و بط صبر
 و شرا بجز از عالم غیب روی نماید پوشید و پنهان نمایند
 و صادق باشند و الله اعلم بسم الله الرحمن الرحیم بدانکه
 استادان چنین مقرر فرموده اند که روز شنبه را در روز
 یکشنبه بخوانند و در هر روز جمعه و روز عطار در روز
 چهارشنبه و در هر روز و شبه بخوانند تا مدعا حاصل
 شود باذن الله تعالی یا نور جهت تشخیص زهره اول ماه
 شعبان باشد کند تا اول ماه رمضان هر روز پنج هزار
 بار بخواند و شرایط نگاه دارد که در آخر دعوت شخصی
 خوب روی پیش وی حاضر شود و سلام کند و سا

عنوان

در روز

نمبر

بکنار

بکنار بکشد و بنوازد و پیرسله که در تریبیت گویند که مراد از
 شماست که در هر کار و دردن کنی و نظر سعادت سوی من
 اندازی او قبول کند و بهری بوی دهد که هر گاه که این اسم
 بخوانی من حاضر شوم بعد از آن دایم دعوت باشد و هر
 آری بطریقه مطیع و مستحق شوند و اسم اعظم یا عالی شخص
 مشق می کند ۲۵ روز هر روز شش هزار مرتبه بخواند
 روز هفتم پیری خندان لطیف صورت با جامه های سفید
 یا سفید بپوشد و سلام کند و حکایت کند از هر باب و پیرسله
 مقصود توجیست گویند که در آن است که توجیست من باشی و
 مرا سعادت بخشی و معلوم است تا بی تامل درین ده روز
 گویند که هر که قبول کرد هم عدالت عهد کند و ان چشم تو
 شود و اسم اعظم یا محمود جهت تشخیص زحل است فلان شخص
 هر راه صد هزار نوبت بخواند و شرایط بجای آورد تا که در حال
 روی نماید و حاضر شود عظیم تند بود و او را چند دست بود
 بود سستی چیزی گرفته باشد باید که احترا کند و ادب نگاه دارد
 و قطعا پیش او کتاختی نکند و از تند نشسته باشد ساعتی بعد
 از آن در سخن آید و گوید چه غرض و مقصود داری گویند

باین ترتیب

نمبر

من حضور شماست که بسیار میوه و کارهای من تمام کنی و در
 فرصت می بخشی او را قبول کند و دست نکند او بعد بشناسد
 و بدو پای ایستد بحسب تمام تالوار کرد و اسم اعظم یا عظیم
 تسخیر میخ است مدت عمر روز هر روز عظیم نوبت بخواند
 و شرایط غذا بخورد در هر تسخیر و ایجا آورد نگاه غلطی
 پیدا شود در روز جهل تا پنج ساعت این غفلت آید بعد
 فردی سرخ رنگ با هیبت تمام و تند خوی درشت هیکل
 باد و سیل عظیم و تیغ هندی در دست گرفته از دروازه
 و سلام کند و بنشیند آن تیغ را بر بدن خود نهاد و چشم
 بر زمین کند و لب را می چسباند بعد از آن که عرض
 توحیدت جواب گوید که مقصود من عجت شماست که مستحق
 شوی و موافق من باشی او قبول کند و خاتمی بوی دهد تا
 عقوبت یاره و خطی بر آن نوشته و اسم را بدو گوید یا ارحم
 رحمت تسخیر هر خواهد از آنس و جن و وحش و طیر جهل
 روز هر روز پنج هزار یا فصل بار بخواند و شراب بخورد
 بجای آورد چون تمام شود همچو کس خواهد که از نظر او درشت
 و هر ظالم مطیع و سخی او شود و عجب و مطیع و منقاد او

تسخیر

تسخیر از راه
دندان

باشد

باشند یا نام تسخیر اوراق سلاطین بچهل روز هر روز هفت
 هزار بار بخواند چون تمام شود اوراق سلاطین با و تعلق گیرد
 سلطان وقت از حال او با خبر گردد و طلب او شود و یکدم از پیش
 خودش جدا کند یا عزت از جهت تسخیر فر دعوت کند و در صغیر
 آنست که بیست و پنج روز حیوانی بخورد و هر روز این اسم را
 سه هزار بار بخواند و باد بر خود صد بعد از آن این اسم را بر
 انگشتری نقره نقش کند هر که دست نکند و دل شک نشود
 خلق نور می دهد پیشانی او بیند و صاحب دعوت قبول کند
 و خلق کرد و در کس آنست که چهارده روز دعوت کند و هر
 روز و شب ده هزار بار بخواند و اگر شب زند دار و روی
 بقر کند و اسم بخواند و هر نوبت صد آخر اسم بگوید یا ارحم
 داعی الله چون دعوت تمام شود شب آخر قرآن آسمان در
 نیمه شب فرود آید و فریاد او را در کنار گیرد و با وی سخن
 گوید و پرسد که ترا چه غرض است گوید این قرآن تو فرمان حق
 نقلی مدد رساننده محو قری و در مجموع علم از روزی
 گردانی مدد از حق میخوام قرآن گوید تو بوق مشغول باش و
 بیاسا که من با تو ام و پیش تو ام چون قرآن مستحق شود همه

تسخیر

تسخیر از راه
کتاب

تسخیر از راه
تسخیر از راه

تسخیر از راه
تسخیر از راه

بها و نفعهای عالم در خانه او جمع شود یا مژده جهت تسخیر عظام
 مدت یکماه دعوت کند هر شب از وی ده هزار نوبت بخواند
 ناکاه بیروی پیش او ظاهر شود کتابی در دست او باشد پیش
 او بنشیند و کتاب را مطالعه کند باید که بلند کند آن عطار را
 پیران و پرسد که قرآن عرض چیست جواب گوید که در حل من
 نظر کن و آن من مرصع حدیث نداری عطار گوید که قبول
 کردم کده هر احوال خایم مدد کار تو باشم و آنچه تو خواهی چنان
 کم بعد از آن موهی بدو دهد و بر آن خطی مین نوشته
 باشد و آن عهد نامه عطار است چون عطار دستخیز شود
 علوم غریبه بر او کشف شود و از معیبات و خفیات خبر دهد
 و بر تیر و نار تیر بدیا سبحان رحمت تسخیر حکام و سلاطین
 ۳۹ روز مداومت نماید هر روز پنجم از نوبت بخواند بعد
 از آن خاتمی بسازد از نقره و اسم اینان نقش کند در پشت
 کند هر که بر او حکام رود بر آن خاتم نظر کند جمله مطیع و سخی
 شوند یا نالی جهت تسخیر آفتاب مذمت بچله روز و تال
 علی السلام بر خواندن این اسم مشغول باشد و اکثر اوقات
 برابر کتاب بخواند و در آخر بگوید یا شمس ارحم داعی الله

تسخیر از راه

تسخیر از راه

تسخیر از راه

دین

و این سخن را بلند گوید اما اسم را نرم گوید تا گاه بیند که آفتاب
 از آسمان فرود می آید و نزدیک روی میخورد بر شال کاوی
 یا شیری باشد و از سر پام بغیر آن موضع فرود آید و گوید
 عرض توحیدت باید که خندان روی و سبک روح خوا
 او بدو می و مراد خویش بطلای او قبول کند و هر طلاهای
 زمین را بر او عرض کند باید که سخن دو هر دو دست بر نه
 نهد و تواضع کند و در خفت بدهد یا ستان تسخیر رجال
 الله بود روز هر روز هفت هزار بار بخواند بعد از آن
 شدن دعوت شخصی پیش او حاضر شود از رجال الغیب
 و او را علم کیمیا تعلیم کند که بزبان حق تعالی جل جلاله
 و حق است که از آن کند و از آن تسخیر تجار و مسافران
 بر وی بر مدت هفتاد روز هر روز پنج هزار بار در
 صاحب بخواند تا گاه طایفه مسافران بدر خانه آیند و نزد
 چند بیباور بند و بگویند فلان کس را میخوام که ما را
 از و حلیم چون او را بر بنشیند علم بسیار خواهند او هیچ
 نگوید ایشان در صحبت او با کسی گویند که این بزرگ ما را
 از غرقاب خلاص کرد از برکت او نجات یافتیم خواص ده اسم

دین

۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰

و در آخر هر دعوات چنین بایکدیگر در دعوات درجه در حق
فضل اسمای صفات از قول امام محمد سراج الدین بن یعقوب
علیه الرحمه و اسمای صفات اینست العلم العظیم العزیم القابض
المفتوح الحکیم الخیر الواحد الأحد القود الصمد الوتر الاذن
الاخر الظاهر الباطن المالك الملك القدوس السلام الحق
القیوم رب العالمین المجد القود القوی القوی القوی القوی
القوی الملی الواحد القادر المهيمن المحمد الشهد القوی
الحکر العبد الرشید العلی العظیم المکنز المتعال الخلیل ذو
الجلال والاکرام العزیز الخیر المتکین القوی ذو القود
المتین الشدیدی القاهر القهار الواحد یس ابن اسمای بعد
حل بخواند اثری تمام دارد حق تعالی اخلاق اولیایا و صدیقان
و اصحابی و غیره گرداند و موصوف گرداند بصفت مالیکه و ان
علم ظاهر و باطنی از حق عزیمت نمود و کشف اسرار
عجب و عجایب ملکوت او را حاصل شود و برایتی او خواهد بود
شود و در حاجتی که دارد در هر چه در هر چه او را در خاطر آید
بداند و بر کشف شود و کشف ارواحش بیشتر گردد و در حق
از اسرار و حقایق مطلع شود و بر او انوار الهی حق گردد

عزیمت
۲۰۷/۹
بهر صورت
۲۰۷/۹
بهر صورت
۲۰۷/۹
بهر صورت

دعوت

و ملوک و سلاطین حکم او باشند و از وی خوارند و هر چه مقرر
و افضی بوی ترسد و از لایش نفس حیوانی سلامت باشد و با
واعن از باشد و در میان خلق و آثار دعوات او هر کس برسد
و ثبات دولت و عرش حاصل آید و نعمت و دو جهان او را بیشتر
شود و جمله تخی و خویات و آرزوی باطنی هر چه چو طاعت تو را
نیارد و بر هر چه غلبه شود و بقول تو هر که در شانه روزی هر
و در دست و یکبار این اسم بخواند یا هر روز یا صد بار یا هر یکبار
یا آنکه هفتصد هفتاد یا صد هفتاد و هفت بار یا در وقت و یا از
بار بخواند فضل اسمای اخلاق از قول امام محمد سراج الدین بن یعقوب
سکاک علیه الرحمه و اسمای اخلاق اینست الرحیم اللطیف
الحکیم الرؤوف الواسع الوعد الصادق المؤمن الشاکر
العقوب العارف التواب القوی العزیز التمسیر التریع
الولی الخافض الحفیظ الواحد ذو الجلال و الاکرام الوهاب
هر کس که این اسم را بعد از هر چه بخواند در وقت سحر یا تمام یاد کند
شب الله تعالی پاک گرداند آن را در غفلت و فراموشی از دل او برود
در جرم و پیمان شود بر خلاق و خلق نیز بر او بان شود و تا
سباع و بهائم و سر و پرج بدانند و حال روح برسد و چیزهای پوشید

۲۰۷/۹
بهر صورت
۲۰۷/۹
بهر صورت
۲۰۷/۹
بهر صورت

بداند از چشم مردم غایب شود و اگر خواهد که در مجلسی فتنه باشد
و کسی بداند مجلس غایب کند در کمالش کرد و شکوه ای عجیب
و غیره بر مردم نماید که چشم از دیدن او خیره یابد و اگر خواهد که
خانه رو کند و در آنجا نشاند بتواند وقت آنچه از سنگ باشد و خلق
آسان در زمین هر چه دستاورد باشد و ظاهر و باطن او سلامت باشد
و در عالم عزیمت پیدا شود و جمال الله از وی مشاهده شود
که در آن وقت در دعوات او عجاایب استجاب شود و بقول
دیگر در شانه روزی این اسم را بخواند و در دست و هفتاد
هفت بار یا آنکه هفتصد بار بخواند و الله اعلم و فضل و اسمای
افعال از قول امام محمد سراج الدین سکاک علیه الرحمه و اسمای
افعال اینست القابض البیع المنع الخلاق اللوی المصور
القاهر البیوع الممد القاهر المصلی المانع المنان التافع
التانی المانی العزیز الخیر المؤمن المقدم الهادی التبیح
التانی الوکیل کافی القیظ التیقم القابل المنعم بر هر که
این اسم بعد از هر چه بخواند حق سبحانه و تعالی در دل او ایات
گرداند و از جمله خصلت های فاسد او را جالی عظیم بدیده آید
اسرار غیب بداند و عالم روحانی بر او منکشف شود و حقیقت

۱۹۱۹
بهر صورت
۱۹۱۹
بهر صورت
۱۹۱۹
بهر صورت

هر چه

هر چه بداند بر سر آفرینش مطلع شود و حق سبحانه و تعالی دل او را
متور کند و در خود او را بداند که او را از اقل ظهور و وجودات و کفر
ایشان با خبر باشد و ارواح که در عالم ارواح کجا بوده و بدین عالم
آمد و طریقت احوال چون باشد ای این همه علوم منکشف شود
در دنیا محتاج کسی نشود و نعمت و دو جهان او را حاصل گردد
بلاها از او باز دارد و بر هر اشیای قادر شود خواه در حق خود و خواه
در حق دیگری و هیچ آفت بدید ترسد و در دولت بدر کشاده
گردد و پسندید خدا و خلق گردد و جز او را نباشد
و بقول دوزخ را در جوار خود هفتاد بار در هر شانه روزی
این اسم را بخواند فضل بداند که هر چه از اسم او یاد کردیم جمله
صلواتی و بیخ اسم است هر که با او بدید و آنرا با بی خوش یا
نگاه دارد با حور و عزیزت و اگر او مرتکب باشد در زمان بی
طهارت و نجاست از حق این عالم دور کند و در زمان خوب
نیز جدا کند از خود که بسیار فایده یابد و اگر چنانچه نتواند همه اسمها
بمذکر بخواند که هر روزی و بیخ است و اگر نتواند یا صد بار
و یکبار بخواند و اگر نتواند یا صد بار یا صد بار یا صد بار
و سعادت قوی رسد که کسی ندید باشد و دست تصرف در عالم ملک
اسم اینست یا مظهر المظهر

۱۹۱۹
بهر صورت
۱۹۱۹
بهر صورت
۱۹۱۹
بهر صورت

و لکوت دنداره و هم را بلند و بعد از آن چون دعوت کرده
 باشد بعد صفر هر روز این اسم را بخواند و بعد از آن هر جا
 که خواهد بود بخواند آنکه هفت بار یا سه بار بخواند البته حاجت
 او برآید و فضل در میان تو را بدی که قوت اینکس از طلا باشد
 و لذت خوردن و ترک حیوانی کند و ترک صحبت زنان بکند و جای
 و سجاده پاک باشد و کوفت و کور و در و بی تکلف و از سخنان
 بی کار و از مزاح دور باشد و جام با وضو و آداب تقوی و طهارت
 باشد و در هفتاد و دو بار غسل اسم کند شاید در مقام خلوت
 با حضور دل و الهیانه خاطر و اندرون پاک و صافی استغفار
 کند و در رکعت نماز بکند و بگوید یا محمد یا محمد یا محمد یا
 صلوات بر رسولم فرستد و ابتدا اسم کند در یک شب تا روز
 بعدی که مقرب است که عدد کس بخواند بخواند تا مقرب باشد
 مدت در چهل روز است و در آخر هر بار صلوات بر رسول الله
 فرستد و در اول نیز والله اعلم **اسم او چهل کاره کتب معراج**
هدیه شده بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله رب العالمین
 والصلوة والسلام علی نبیه محمد وآله اجمعین اما بعد جنین
 روایت میکنند و او یان معتبر از حضرت موسی و هارون موجودات

در این باب
 در این باب

در این باب

محمد

محمد المصطفی صلی الله علیه و آله که فرمودند که معتبرترین هدیه
 که در شب معراج از حضرت رسالت العالمین یافتن این چهل اسم بود
 که آسمان وزین و عرش فکری و لوح و قلم از عظمت و بزرگی
 این چهل اسم و معجزات انبیاء م و کرامات اولیا پرکات و بزرگی
 این چهل اسم اعظمت و او را در کتب ملائکه مقرر است
 و قهر آدم و م با پرکات این چهل اسم است که در قول آمد
 قهر داوود م بر پرکات این چهل اسم بود که قبول کند و سلطنت
 و حکومت سلیمان م از پرکات این چهل اسم بود و خلاصی
 ابرهیم م از آتش نمود از پرکات این چهل اسم بود و هر روز
 که عیسی م زنده کرد از پرکات این چهل اسم بود و معجزات حضرت
 رسالت پناه مسلم و کرامات اولیا پرکات این چهل اسم بود
 و از سلطان محمود رحمة الله نقل میکنند که گفت فتح خوارزم و
 سوغات این پرکات این چهل اسم یافتن پس هر آن بنده مؤمنی که
 این چهل اسم با خود دارد در این و زمان حق سبحانه و تعالی
 باشد و هر حاجت و نیکی که بخواند پیشک بمقصود برسد
 و شرح این چهل اسم پیش از آنست که شرح توان گفت اما
 هر آن بنده مؤمنی که با خود دارد بخواند عجایبها و اثرها

آزیت

اسم او چهل کاره کتب معراج

اسم او چهل کاره کتب معراج

اسم او چهل کاره کتب معراج

اسم او چهل کاره کتب معراج

اسم او چهل کاره کتب معراج

اسم او چهل کاره کتب معراج

آن صدم مشاهده میکند و دیگر هیچ اسم از این چهل اسم خاصیت
 دارد که شرح آن داده میشود انشاء الله شرح پنج اسم اول که جمع
 حسودان بجم هم برین آید و قصد این کس کنند سمد روز
 روزه باشد و غسل کند و جامه پاک در پوشد و بوی خوش
 بکار دارد و در خانه خالی برود و در صد بار این چهل اسم را
 پنج اسم اول بر نیت دفع خصم بخواند البته خصم سرکشه و براند
 کردند و فرقی در میان ایشان افتد و از مقام خویش برآید
 و خرابی و خطیب شوند پنج اسم اول اینست **اول** بسم الله
الرحمن الرحیم سبحانک لا اله الا انت یا رب کل شیء
و یا ربی ۲ یا اله الالهة الرقیع جلالة یا اله ۳ یا الله
المجرب فی کل فعاله ۴ یا رحمن کل شیء و یا رحیم یا رحمن
یا رحیمی جین لایحی فی حیوة و لا یملک و یقاتل یا حی ایل
مواقی هر اسم ۱ سبحانک هو الله الواحد القهار ربنا تقبل
۲ والله جحیم الکافین و الله لا یحب الظالمین ۳ والله
علیم بالظالمین ان الله لا یحب الکافین ۴ و الله لا یحب
القوم الکافین ۵ ربنا و لا تحمنا ما الاطاعة لنا یوف
اعف عتانا و اغفر لنا و ارحمنا انت مولانا فانظر نا علی

در این باب
 در این باب

در این باب

الغیم

القوم الکافین شرح پنج اسم دوم که در کتب معراج شخصی غیبات
 و شفای و علی پیش میگرد و در پریشان حالت رخاورد که
 قراری و استقامتی در حال وی پیدا کرد چهل روز چهل
 این پنج اسم را بخواند که البته آن شغل وی پیشتر کرد و دیگر
 کس خواهد که از علم دین چیزی دریابد و هیچ تحصیل
 نکرده باشد این اسم را در خود سازد و بخواند که بر دل و زبان
 او چشمه علم کشاده شود از حکم الهی چنانکه طریق از پیش
 شوند و اگر مزید عمر دوست خواهد هر بار بخواند البته
 برآید و اگر از برای دشمن خواند نیست کرد پنج اسم
دوم بسم الله الرحمن الرحیم **یا قیوم** **حفظه** **فلا**
یعرف شیء من علمه و لا یؤدیة یا قیوم ۲ یا دائم و لا
فناء و لا زوال للمکم یا دائم ۳ یا صمد من غیر منبته
و لا شیء کمثله یا صمد ۴ یا واحد الباقی اذ کل شیء
و اخره ۵ یا باک فلا شیء کقوه بذانیه و لا مکان
لوصفها بان ایاه و افاق بسم الله الرحمن الرحیم
الذی لا اله الا هو الحق البتوم ۶ و لا یخضع الله
الذی لا اله الا هو کل شیء هالک الا وجهه له الحکم

الغیم

وَاللَّهِ وَجُودٌ ۚ يَدْعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِأَذَى الْجَلَالِ
 وَالْإِكْرَامِ ۚ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ
 يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۚ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَاحِدًا لَا
 إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ **خ** خواص پنج اسم سووم اگر
 کسی خواهد که بزرگوار بادقاهی یا بزرگوار باشد و در سه
 روز روزه رود و هر روز نذر باران پنج اسم بخواند
 چون پیش ایشان رود و حاجت قبول کند چنانکه هر چه
 او گوید بشنود و همیشه او را طلب کند و کار بند او کردند
 و اگر کسی در بند باشد و خلاصی طلبد این پنج اسم را بخواند
 و بار برود مدد که البته از آن مدد خلاص یابد پنج اسم هم
 اینست **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا كَبِيرُ أَيُّهَا الَّذِي لَا تَمُوتُ**
الْعُقُولُ لَوْ صَفَّ عَظِيمُهُ يَا كَبِيرُ ۲ یا باری القیوم
 یا ماثال خلاص من غیره یا باری ۳ یا ذی الظاهر
 من کل الغیبه یقده یا ذی ۴ یا کافی الموعود یا
 قهر من عظیم خلقه ۵ یا نقیما من کل خیر لیرزقه
 و لیرحمنا الطیر فیما لآیات موافق این الله علی کل
 شیء قدیر ۶ و ان الله قد اخلق کل شیء علی ۷

بسم الله الرحمن الرحيم
 یا کبیر ایها الذی لا تموت
 العقول لو صف عظیمه
 یا کبیر
 یا ماثال خلاص من غیره
 یا باری
 یا ذی الظاهر
 من کل الغیبه
 یقده یا ذی
 ۴ یا کافی الموعود
 یا قهر من عظیم
 خلقه
 ۵ یا نقیما من کل
 خیر لیرزقه
 و لیرحمنا الطیر
 فیما لآیات موافق
 این الله علی کل
 شیء قدیر
 ۶ و ان الله قد اخلق
 کل شیء علی
 ۷

ذکر الله ربکم خالق کل شیء لا اله الا هو ۱ **الهی الله**
 الامور ۲ و ان الله لیس بظلم للعبید ۳ ان الله لا
 یخفی علیه شیء فی الارض و لا فی السموات ۴ **لا اله الا**
هو العزیز الحکیم ۵ و کان الله عموما کما خواص پنج
 اسم چهارم اگر کسی خواهد که رزق خلاص یابد و از تنگ
 دستی برهد و در مشکلی احوال چون خواهد که کشایش در
 کار او پیدا شود برود و بعضی احوال و هر بار این پنج اسم را
 بخواند که الله کشایش و جمعی در کار او پیدا شود و اگر
 خواهد که کسی با او احسان کند بی خواست او این پنج اسم را
 بخواند و بار برود مدد که آن کسی با او احسان کند و اگر
 کسی در معصیتی باشد و خواهد که او را از آن معصیت باز
 دارد در شب جمع هر بار این پنج اسم را بخواند که آنکس
 پاک روزی گردد و دیگران سران معصیت برود و اگر کسی
 امانتی بدست کسی بدهد و خواهد که نزدی بوی برسد
 این پنج اسم را بنویسد و بر سر آن امانت دهد که هیچ
 نزدی بوی برسد اگر در میان راه مهمل که در امان حق
 سبحانه و تعالی باشد و بر کارش زحمت اسم این پنج

بسم الله الرحمن الرحيم
 یا کبیر ایها الذی لا تموت
 العقول لو صف عظیمه
 یا کبیر
 یا ماثال خلاص من غیره
 یا باری
 یا ذی الظاهر
 من کل الغیبه
 یقده یا ذی
 ۴ یا کافی الموعود
 یا قهر من عظیم
 خلقه
 ۵ یا نقیما من کل
 خیر لیرزقه
 و لیرحمنا الطیر
 فیما لآیات موافق
 این الله علی کل
 شیء قدیر
 ۶ و ان الله قد اخلق
 کل شیء علی
 ۷

و الله اعلم **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ**
أَنْتَ الَّذِي وَسِعَتْ كُلُّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا ۲ یا ماثان
 ذی الاحسان قد عم کل الخلاق منه ۳ یا حی یا قیوم
 کل یعومر خاضعا لرحمته و دعبته ۴ یا خالق من فی
 السموات و الارض و کل الیه معاده ۵ یا رحیم کل
 صریح و مکرر و عیالته و معاده آیات موافق
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ
الْحَكِيمِ ۲ تم تنزل کتاب من الله العزیز العزیز
 الذی قبیل التوب ۳ هیض حمیق و هو العلی
 العظیم ۴ ص و القرآن ذی الذکر و القرآن العزیز
 و القلم و ما سطرون ان الله هو العزیز الرحیم ۵
 الله لطیف بعباده و ذوق من یشاء و هو القوی العزیز
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ خواص پنج اسم پنج اگر کسی در بند باشد یا بدست ظالمی
 گرفتار بود و خلاصی خواهد بستاید باره از حیرت سفید
 در صبح روز چهارشنبه و این پنج اسم را بخواند
 بار برود و خواهد که حق تعالی او را از این ظالم
 خلاص کند و این کرد و اگر کسی سحر کرده باشد

بسم الله الرحمن الرحيم
 یا حی یا قیوم
 انت الذی وسعت کل شیء
 رحمة و علما
 ۲ یا ماثان
 ذی الاحسان
 قد عم کل الخلاق
 منه
 ۳ یا حی یا قیوم
 کل یعومر خاضعا
 لرحمته و دعبته
 ۴ یا خالق من فی
 السموات و الارض
 و کل الیه معاده
 ۵ یا رحیم کل
 صریح و مکرر و
 عیالته و معاده
 آیات موافق
 بسم الله الرحمن
 الرحیم
 ۲ تنزل کتاب من
 الله العزیز العزیز
 الذی قبیل التوب
 ۳ هیض حمیق و هو
 العلی العظیم
 ۴ ص و القرآن
 ذی الذکر و القرآن
 العزیز و القلم و
 ما سطرون ان الله
 هو العزیز الرحیم
 ۵ الله لطیف
 بعباده و ذوق من
 یشاء و هو القوی
 العزیز
 بسم الله الرحمن
 الرحیم
 خواص پنج اسم
 پنج اگر کسی در
 بند باشد یا بدست
 ظالمی گرفتار بود
 و خلاصی خواهد
 بستاید باره از
 حیرت سفید در
 صبح روز چهارشنبه
 و این پنج اسم را
 بخواند بار برود
 و خواهد که حق
 تعالی او را از این
 ظالم خلاص کند
 و این کرد و اگر
 کسی سحر کرده
 باشد

و در آن سحری باشد و خواهد که از آن خلاص یابد این پنج
 اسم بنویسد بشک و زعفران بر کاسه چینی و نبات در آن
 شربت کرده بار خورد که الله از آن سحری خلاصی یابد
 و سحر از وی برود و از آن سحر حاجت یابد و پنج اسم پنج
 اینست **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا قَامُ فَلَا تَصِفُ إِلَّا لِمَنْ**
كُنْتُمْ خَلْقًا مُّطَهَّرًا ۲ یا مدیح المدیح لم یسبح
 فی انشاء عودا من خلقه ۳ یا علام الغیوب فلا
 یفوت شیء من الخلق جفیر یا علام الغیوب ۴ یا حلیم
 ذی الناة فلا تعادله شیء من خلقه ۵ یا معیدا افناء
 اذ ابتر الخلاق لبعوثهم من مخافتة آیات موافق ۶ هو
 الی لا اله الا هو فاتعوه مخلص من له الدین الحمد لله
 رب العالمین ۲ و عنده مفاتیح الغیب لا یعلمها الا
 هو و یعلم ما فی البر و البحر و ما سقط من رزقه الا
 یعلمها و لا حیة فی ظلمات الارض و لا رطب و لا یاب
 الا فی کتاب مبین ۳ انه هو الغفور الرحیم و هو
 العزیز العفار ۴ و اتقوا الله ان الله یقران رحیم
 و اتقوا الله ان الله سميع الحساب ۵ ان الله یعلم

بسم الله الرحمن الرحيم
 یا قام فلا تصف
 الا لِمَنْ کُنْتُمْ
 خلقا مطهرا
 ۲ یا مدیح المدیح
 لم یسبح فی انشاء
 عودا من خلقه
 ۳ یا علام الغیوب
 فلا یفوت شیء من
 الخلق جفیر
 یا علام الغیوب
 ۴ یا حلیم ذی
 الناة فلا تعادله
 شیء من خلقه
 ۵ یا معیدا
 افناء اذ ابتر
 الخلاق لبعوثهم
 من مخافتة آیات
 موافق
 ۶ هو الی لا اله
 الا هو فاتعوه
 مخلص من له
 الدین الحمد لله
 رب العالمین
 ۲ و عنده
 مفاتیح الغیب
 لا یعلمها الا
 هو و یعلم ما
 فی البر و البحر
 و ما سقط من
 رزقه الا یعلمها
 و لا حیة فی
 ظلمات الارض
 و لا رطب و لا
 یاب الا فی کتاب
 مبین
 ۳ انه هو
 الغفور الرحیم
 و هو العزیز
 العفار
 ۴ و اتقوا
 الله ان الله
 یقران رحیم
 و اتقوا الله
 ان الله سميع
 الحساب
 ۵ ان الله
 یعلم

قَوْلَ الْإِيمَانِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ بِحَسْبِ مَا تَلَقَى دَعَايَ نَسْتِ
 رَبِّنَا مَا حَلَقَتْ هَذَا بِاللَّامِ سَمِيًّا أَنْكَ قَضَا عَذَابَ النَّارِ
 رَبَّنَا أَنْكَ مَنْ تَدْخُلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلطَّالِبِينَ
 مِنْ أَنْصَارٍ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا سَمْعًا وَيَسْمَعُونَ لِلَّذِينَ أَنْ
 الْمَوَاتِرَ بِرَبِّكَ فَأَمَّا نَبَا فَاغْرَبْنَا ذُرُوبَنَا وَقَضَا عَذَابَ
 النَّارِ وَأَنْصُرْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ وَأَنْتَ قَلْبُ وَ
 قَوْلِكَ الْحَقُّ وَنَصْرِكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيمًا يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ
 يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ **تمت** بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 لَاهِم **نصير** بِاسْمِكَ الرَّغُوبِ **تمت** فِي الدِّينِ بِطَبَقِ
 بِنِ الْمَطْلُوبِ **تمت** بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يَا رَبِّ إِلَى رَسُولِكَ الْمَجُوبِ **تمت** وَيَعْلَمُ يَقُولُ مُحَمَّدٌ لَا
 هُوَ ابْنُ الْحَسَنِ بْنِ مُحَمَّدٍ **تمت** جَوَابُ سَوَالِ
 كَرُحْمَةِ آصَفِي أَنْ كَلِمَةُ التَّقْوَى فَرُوحٌ وَدَرْجَتُهُ ابْنِ
 كَلِمَاتٍ مُنْدَرِجَةٌ اسْتِ وَدَرْجَتُهُ ابْنِ عِبَادَاتٍ مُنْدَرِجَةٌ هُوَ
 اللَّهُ حَسْبِي وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَنِعْمَ النَّصِيرُ الْحَسِيبُ الْجَلِيلُ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَى الْمُصْطَفَى وَالْآلِ وَالْأَحِبِّ وَالْمَرْضِيِّ زَيْدِ

ابن رساله ومضمون این مقاله است که توحید است حيث
 قال الامام المجاهد الحقيقى لا المجرى عن الذين الرازى طب
 الله ثراه فى كتاب اسرار التنزيل الفصل الثالث فى اسماى كلمة
 التوحيد الامم الاول كلمة التوحيد اسم مؤن كلمه را انان
 جعت كد لالت ميكنه طلقا برقى شرك وفانده قدا طلاق
 آنت كچون حضرت عزرت جلت عظمته فرؤفكده والهكم
 اله واحد حدى شامخا بيبك كانه شايه كدر خطاى كخطور
 كنده كوجر خطاى ما بيبك شايه كده خطاى غير ما بيار خطاى
 ما باشد حق سبحانو وتعالى ان اللتان وهم فرمود ببيان
 توحيد مطلق وكفت لا اله الا هو يعنى ماهيت اله متفق
 الا الله وهو كاهه ماهيت متفق باشد جميع افراد متفق
 باشد الافرد متفقى وجس الكون بيلكه ابن كلمه را دو
 ثمره است اول انه جوهر انما از آفريده اند در اصل شرف
 ومكرم شايسته سراى اعلم وچون اصل در ويا كيت بخا
 برخلاف اصل باشد وچون نجاست نيست الا شريك بلليل
 انما الشركون نجس وسبحان الله ان المؤمن لا نجس
 بيس موقد ظاهر مطلق باشد چه بر وفق اصلت وچون

كلمه توحيد

در طهارت كاملت از خواص حضرت حق باشد لقول تعالى الطيبين
 اللين والطيبون اللينيات وقول رسول الله صلى الله عليه
 وسلم ان الله تعالى طيب لا يقبل الا طيبا ثمه دوم انه
 شريك سبخرابى عالم است تكاد السموات ينظرون فيه
 وتنتشق الارض وتجر الجبال هذا ان دعوا للرضى ولما
 وچون شريك سبخرابى عالم باشد توحيد سبب عادت
 آن باشد تخصيص عادت دل كه محل معرفت وتوحيد
 وندان كه محل ذكر لا اله الا الله است چون توحيد عالم
 كشت معروف بان رجاء وذل يابند ان وفود موحدا
 چو شرف و صف جامع كرامت كرده كى بود در
 اسم دوم كلمة الاخلاص واخلص در عرف شريعت و طيبقت
 بان كرون بيت است از غير تقرب حضرت خلقى تعالى
 جاء عن الله تعالى انه قال لنا اغنى الشركاء عن
 الشرك من عمل عملا اشركنا فمعنى غيرى تو كتره وشركه
 ودرهم عمل اخلاص چنان تصوق وينت كه در توحيد چه
 توحيد عمل حلسه وكن معرفت وحنانيت حق تعالى است
 واین معرفت محالست كه از برای غرضى ديكر باشد غير از

طاعت و عبادت پس این معرفت مطلوب است بوجه الله تبارك
 بر اى عرفتى ذكر الله بخلاف سائر طاعات بقره كه كملت
 كه از بولى ريانا و شرف و مدح و ثنا باشد و از اينجا معلوم شد
 كه حقيقت اين كلمه اولى است بآنكه متفقى شود بكملة الاخلاص
 چه در تلفظ باين كلمه شش كنده علم و خاص اسم سوم كلمه
 الاحسان بديل قول تعالى هل جزاء الايمان الا الحسان
 قال المنفرون هل جزاء الايمان وقال الامام اى هل جزاء
 من اتى يقول لا اله الا الله الا ان اخلصه فى حياة لا اله الا
 الله يعنى نيست جزاء كسى كه بياورد كلمه لا اله الا الله الا
 آنكه در باورم او وارد حياة لا اله الا الله و بان الذين احسوا
 الحسنى وزياده مرادان احسوا قول لا اله الا الله است با اتفاق
 اسم تفسير چه رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم فرمود للذين
 قالوا لا اله الا الله الحسنى وهى الجنة والزيادة وهى
 النظر الى الوجه الكرم اسم چهارم دعوة الحق قال الله تعالى
 فى سورة الرعد كه دعوة الحق ابن عباس رضى الله عنهما
 كفته كه ان قول لا اله الا الله است يعنى اولى است دعوت حق
 ترعين او را و تحقيق كلام و دلالت ابان حصر آفت كه حق

كلمه توحيد

تقیو باطلت پس حق موجود باشد باطل معدوم و چون حق
 سبحانه و تعالی حقیقت در ذات و صفات و مجتمع تقریر است
 در حقیقت معرفت او معرفت حق باشد و ذکر او ذکر حق و
 دعوت او دعوت حق و هر چه غیر اوست ممکن است و ممکن حقا
 لذت نیست پس معرفت او واجب التحقق نباشد و ذکر او
 دعوت او همچنین و از اینجا است که حضرت رسالت صلی الله
 علیه و آله و سلم فرمود اصدق کلمة قالها الشاکلک لیسید
 الاکل یعنی ما خلا الله باطل یعنی راست سخن که شاعر
 گفته است سخن لیسید است و معنی سخن لیسید نیست که آگاه
 و داننا باشد که هر چیزی بهتر از خدا باطلت و الحق مولا
 کلام الهیست چنانچه عز من قائل کل شیء هالک الا
 وجهه و همان است که در سخن بازر در جام خود
 بعد از آن که هوشم بود از آن جام تلخ جوهر خورده ام
 سرمه در سجود است و جان در سجود دلم جام دیدم یعنی
 الیقین نمودست غیر حق یعنی نبود چه غیر و کجا غیر و
 کون نقض غیر سوگند و الله مافی الوجود اسم بیچ کلمه العدل
 قال الله تعالی اِنَّ اللهَ یَاْمُنُ بِالْعَدْلِ وَالْاِحْسَانِ عثمان بن

مظهر

مظنون رضی الله عنده گوید که مسلمان فتنم آن روز که مسلمان
 شدم الا بواسطه حیاء و شرم از محقق علیه الصلوة و السلام چه کسی
 عرض میکرد اسلام بر من شرم داشتیم از او و مسلمان شدم و لیکن
 مسلمانی در دل من قرار نداشت تا روزی آنحضرت علیه الصلوة
 و السلام مرا بخواند و شرف اجابت او شرف شدم بدانها
 که سخن می گفت با من و دیدم که نظر با آسمان کرد ^{صید} صید
 عقل و جان کرد پس چیزی را فرود آمد و گفت یا محمد ان الله
 یَاْمُنُ بِالْعَدْلِ وَالْاِحْسَانِ الْعَدْلُ شَهَادَةُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ
 وَالْاِحْسَانُ الْقِيَامُ بِالْعِبَادَةِ عثمان بن مظعون گوید که
 آن روز ایمان در دل من فرود آمد و ابن عباس رضی الله
 عنهما گفته عدل شهادة ان لا اله الا الله است و احسان
 اخلاص و دین و سبب در تسمیه این کلمه بکلمه العدل آنست
 که انسان مجبوست بر ظلم که اقل الظلم من شتم النورین فان
 محمد ذاعفره فلعلمه لا یظلم پس ملازم آنست که خدا بیگست
 و چون جنود او پناه نیست عدل که منافی شتم اوست از او
 نباید و چون این معنی بداند هر ایزد بی عدل که از او حقا
 عاقبت ظلم آسوده در ظل حمایت عدل بیاید اسم ششم

در زمین

قول طیب قال الله تعالی وَهُدًى اِلَى الصَّيْبِ مِنَ الْقَوْلِ
 بیان طیب این کلمه محتاج شرح و بسط نیست چه نجاست
 که هفتاد ساله بسبب ذکر این کلمه بک وقت بیکبار نقل
 میشود جو بوی مشک که هر نشو و کنده جیر این هضم
 کلمه طیبه قال الله تعالی الرزقین ضرب الله مثلا کلمة
 طيبة کثیرة اصلها ثابث و فرعها فی السماء و
 خلافت کرجا او کلمه طیب نام کرد و در بیان چند
 است اول آنکه طیب است بدان معنی که پاک است از تشبه و تعطل
 و طریقه متوسط است میان هر دو چنانکه شیر خالص از میان
 ترش و دسم نبر از هر دو و مصفی از شائمه هر یک وجه
 دوم آنکه صاحب این کلمه طیب الاسم باشد در دنیا و طیب
 المسکن در عقبی و چه سوّم آنکه طیب است یعنی مقبول است
 قبول کند آنرا حق تعالی كما قال الیه یصعده الکلمة الطیب
 سؤل شجره طیب درخت خرماس سبب چیست و در
 تشبیه کلمه نوحید بان جواب از چند وجه است اول آنکه
 نخل نمی رود در هر بلاد بلکه در بعضی بلاد ثابت میشود
 همچنین کلمه نوحید جاری میشود بر هر زبانها و معرفت

آن حاصل میشود در هر دله و وجه دوم آنکه نخل الطول اشجار
 همچنین کلمه نوحید بلندترین کلمات است و چه سوّم آنکه در
 خرماس است در زمین و شاخ آن در آسمان همچنین اصل
 کلمه طیبه که آن معرفت است ثابت دل و فروع آن در
 آسمانست الیه یصعد الکلم الطیب و چه چهارم آنکه در
 خرماس سال دو بار بر میدهد همچنین درخت ایمان و نوحید
 دو نوبت میوه میدهد یکبار در دنیا و آن حصن مال و دین است
 و اهلیت و شهادت و ولایت و امامت و بلوغ نوبت دنیا آخرت
 و آن بهشت باقیست و دیدار پیچون و بی چگونگی حق تعالی
 و چه پنجم آنکه در میان میوه نخله نوات است که خیر و منفعت
 در دل نیست اما بواسطه استخوان خرماس نخل را قیمت ناقص
 نیست و همچنین کلمه نوحید را از معصیت عالمی قدر قیمت
 بنکاهد قل یا عباد الی الذین اسرفوا علی انفسهم لا تقنطوا
 من رحمت الله ان الله یغفر الذنوب جمیعا انه هو الغفور
 الرحیم اسم هشتم کلمه ثابته قال الله تعالی نثبت الله للذین
 الصواب بالقول الثابت فی الحیوة الدنیاء و فی الآخرة و در
 علت این تسمیه چند وجه است اول آنکه کناه در و اثر نمیکند

او در فرست در آنک ز نوب چه موحدا اگر چه کناه بر او
 بسیار باشد همچنان امید عفو هست آن الله لا یغفر ان ینزلک
 به و یغفر ما دون ذلک لمن یشاء و کافر اگر چه کفر عظیم
 باشد چون رجوع بتو حید کند تو حید کفر او مهلوم و موعده
 کردند قل للذین کفروا ان ینتهوا یغفر لهم ما قد سلف و چه
 درم آنکه این کلمه ثابت است در آخرت و مرتفع غیش از بند
 چه اهل بهشت میشوند در جنت بلکه توحید نمی بینی که
 یگوید الحمد لله الذی اذہب عنا الحزن و قالوا الحمد لله
 الذی صدقنا و عد الحمد لله الذی هدانا لهذا و چه سوّم
 آنکه این کلمه را اصلی حکم است چه اول کواهی باین کلمه حضرت
 عزت را بدلیل شهادت الله ان لا اله الا هو پس شهادت
 جمیع شامدان فرع شهادت حق تعالی است و آن شهادت
 اصلست پس فرع آن اصل ثابت باشد در دنیا و آخرت اسم
 نعم کلمه التقوی قال الله تعالی و انتم کلمه التقوی و
 درین تسمیه دو وجه است اول آنکه چون بر زمین کرد صاحب
 این کلمه از آنک وصف کند حق تعالی را بوضوح که شرکان کرد
 کلمه کلمه التقوی نام شد چه سر تقوی بر زمین از شرک است

و درین آیت اشارت است و مشارقی اما اشارت آنست که حق
 سجده و تعالی خود را اهل تقوی خوانند و اهل التقوی اهل
 العفره و موحدان اهل کلمه تقوی یکن نکتة ازین دفتر کتب و
 همین باشد و اما اشارت آنست که بعد ازین فرمود و کما نوالحی
 بها و اهلها چون اشیان کرد که موحدان سزاوارترین خلق اند
 باین کلمه و کرم حق از مستحق باز نشاند لاجرم ایمان از موی
 انتزاع نفرماید و چه درم درین تسمیه آنکه این کلمه طاقی و
 نکر دلانند بدست از شمشیر و مال از استقام و ذمت از حق
 و اولاد از بر دگر و دل از کفر و جوارح از معاصی اسم دهم
 کلمه باقیه بسیاری از مفسران گفته اند در تفسیر آیت و جعلها
 کلمة باقیة فی عقبه که آن قول لا اله الا الله است بدلیل حدیث
 آیه چه مقدم است اینست که و لذل قال ابرهیم لایمه و قومه
 اتنی بر آء مما تعبدون این اشارت بلا اله است الا الذی
 ظفرفی فانه سهدین اشارت به الا الله و بدان معنی است که
 توحید نال نمی شود بسبب معصیت پس باقی باشد و وقت است
 کند جابر بن عبد الله و فی الله عنهما از رسول صلی الله علیه و آله
 و سلم از جبرئیل علیه السلام کرم حق تعالی فرماید در روز قیامت

مالی اری فلان فی مصروف اهل النار من کوم عیاری مالوا
 هیچ حسنه و نیکی نیافتیم حق تعالی گویدین شنیدم از او که دنیا
 میقتضی یا حنّان یا مانتان بر و سو ال کن از جبرئیل
 بیاید و او را در دنیا از دنیا و کوشای دعوت خد باید
 بلکه یا حنّان یا مانتان مشغول جبرئیل او را ازین کلمه سوال
 کند در جواب گوید که هیچ حنّان و مانتان غیر از خدا
 یعنی نیست جبرئیل گوید لا و دست او بگیرد و لا صفوف
 اهل دوزخ بصفوف اهل بهشت آورد اکر هم هیچ باشد
 بر زمین می بقوی جو تو دارم هر دارم حکم هیچ بناید اسم
 یا زهم کلمه الله العلیا و کلمه الله هی العلیا و سب و دعلو
 این کلمه وجوه است اول آنکه چون بود این کلمه در عمل تجلی
 کند خدا قوی الهی بر تانی بدید آید که احوال دنیوی را حقیقت نماید
 بلکه عظم او طول و سلاطین را بقصر انکار و القات بهیچ چیز
 انظیبات دنیا کند و بهیچ چیز از بیانات دنیا متاثر نشود
 ندیدی که سره فرعون را چون نور این کلمه ظاهر شد القات
 نمودند بدست و یاری بدین حضرت خاتم صلی الله علیه و آله
 چون مستغرق شد در نور نظر ملکوت نکرد ما نزع البصر

و ما طفی نقلت که ابرهیم خواص رحمت الله علیه در بابیه بود حالی
 ازین کلمه بر و ظهور کرد بهیچ بر زمین نهاد در دنیا باک بیاید
 و کرد کرد او طقم زنده و او باک از ایشان نداشت و رفیق او
 بت رسید و بر دخی رفت و هماغذا در سان عابد تا صباح تا
 دیگر که آن حال را نقل شد پیشه پیش بر دست او فر و بر دستاگر
 شد و لها رجوع و نال کرد آن رفیق گفت دوش از سباع
 اندیش نداشتی و شب از پیشه مالت شوی گفت دوش سلطان
 در دل من فرو جانم بود که او جود او فکر از ملک و ملکوت
 بداشتیم و اکنون آن سلطان نهضت فرمود لاجرم ضعیف
 سخن پیش شد و چه درم استغلا این کلمه در دنیا بر سائر ادیان
 بدلیل لطیفه علی الذین کفروا و چه سوّم آنکه عالی و غالبست
 بر جمیع ذنوب و تمام غیوب کما اثنین الله اسم دوازدهم
 مثل اعلی قناده گوید و لله المثل الاعلی معناه لا اله الا
 الله و بعد از ذلک المثل الاعلی همانست که و کلمه الله هی
 العلیا چه مثل معنی خفت است اینجا مثلا مثل الجنة الی
 و عد التقوی یعنی صفها اسم سیزدهم کلمه سوله قل یا اهل
 الکتاب تعالوا الی کلمه سواره بینا و بینیم ابو العالیه گوید

هو كبر لا اله الا الله بان طيل كعبان من فروع الانبياء الا
 الله ولا اشرك به شيئا ومعنى بان وورد ان لا اله الا الله كبيت
 واكر عقل هر كس را بظهور اهل با كوارند معترف بجهت بان
 كبر شود پس هر در معرفت بان كبر مساوي است مع بقا
 على حالها كل مولود يولد على الفطرة فابواه يهودا نبي
 يمجسانه ويمجسانه على قائله افضل الصلوات والكمال الصلوات
 اسم چهارم هم كبر التحيه بليل قران وحديت اما قران ان الله
 لا يقدر ان يشرك به شيئا ومعنى ما دون ذلك بان يشاء
 آية هر چه است در انكه نجاة موقوف توحيد صحيح است و آيتي
 ديگر و يا قوم مالي اذ عوكم الى النجاة واما حديث روايت
 ان ابو هريره رضي الله عنه كه حضرت رسالت صلى الله عليه
 وسلم فرمود كه بنده در ميان مردمان كه هر كس كواهي دهد كه
 لا اله الا الله واجب شود و بلبه است ابو ذر گفت كه اگر
 چه زنا و زدي كرده باشد آنحضرت فرمود كه اگر چه زنا و
 زدي كرده باشد و در نوبت سوگن فرمود و ان در غم آنف
 ابي ذر اسم ياقين هم ابن عباس رضي الله عنهما گفتند
 آيه لا يلكون الشفاعة الا من اتخذه عند الرحمن عهدا كه

ابو ذر رضي
 الله عنه

عهد

عهد

عهد لا اله الا الله است و مقيد و قوي قول بان عباس است
 ابن كرجا عتي از نعتن ان كقتر انك در تفسير و او فوا معهودي اوف
 بهمه كه كه ان عهدا هاست بليل انكه در عقب ابن جعفر بايد
 و انبوا بما انزلت مصداق ما معكم و با ز اول عهدى كه واقع
 شد عهد المست بود و ان في الحقيقة قول لا اله الا الله است
 اسم شانزدهم كبر الاستقامة قال الله تعالى ان الذين قالوا
 ربنا الله ثم استقاموا ابن مسعود رضي الله عنه كويد
 ان استقاموا قول لا اله الا الله است چه اول كبر و بنا الله
 است اقرار بوجود رب بعد از ان في شرك و اضداد و
 مطلب اول مشترك ميان عاقله خلق الاله اشياء الله
 و ثانی مخصوص اهل استقامت اسم هفدهم مقاليد
 السموات و الارض يقول ابن عباس رضي الله عنهما ان
 چند وجه اول انكه اگر بر فرض مجال دو خدا بودي فسا
 در عالم حاصل شدي لو كان فيهما اله الا الله لفسدنا
 پس شرک سبب فساد است و توحيد سبب صلاح آن
 لاجرم مقاليد السموات و الارض قول لا اله الا الله باشد
 و چه در هم انكه بيان كردم كه شرک سبب خرابي عالم است

و توحيد سبب عافيت آن سوگن انكه درهاي آسمان كشود
 ميشود نزد دعا الالبك لا اله الا الله و مادعاء الكافرين
 الاتي ضلال و درهاي بهشت كشاده نميگردد الا بان قول
 و درهاي آتش بسته نمي ماند الا بيمين كبر و در حد
 ميشود الا بان كبر لا اله الا الله اسم چهارم هم قول سديد
 يا ايها الذين امنوا اتقوا الله و قولوا قولا سديدا در تفسير بان
 آيت گفته اند تفصيل معني فاعل باشد چون سميع معني سميع
 و معني منقول بنزاي چون قيل معني مقول چون حل
 بر معني فاعل كند مردان باشد كه اين كبر سديگندي
 بنده بر صاحب خود درهاي و نفع و چون حل بر معني
 منقول كند معني ان باشد كه اين قول سديد است و بنا
 او بستر اندان انكه چيزي از كناه مضر او تواند بود و الحق
 چنانك سديد القرين دافع با حوج و ملجوست بان
 كبر سدد و مانع شياطين افس و جبر است اسم نوزدهم هم
 ليس البتران قولوا و جوهكم قبل المشرق و المغرب ولكن البتر
 من ابن باهه و اشارت در آيت كه ليس البتران قولوا
 و جوهكم قبل المشرق و المغرب اشارت بكثر و عدول اشركا

و لكن البتر من امن بالله اشارت بتوحيد و في انناد و بان
 مجموع قول لا اله الا الله است اسم بيستم دين قال تعالى الا
 لله الذين خالوا و دين انقلاب و خضوع معني خضوع
 و خضوع خاص خاير از نيز و تشايد كه غير او بتضرع و
 استكانت نمايند و بر مشق و بندگي كند و بان و في باشد كه
 وحدت حق ثابت شود چه با وجود تعدد الهه بان معي
 ممكن نيست پس چه در آيت دلالت كند بر حقيقت قول لا اله
 الا الله و لا رب سواه اسم بيست و يك صراط مستقيم اهدنا
 الصراط المستقيم اي ارشاد الى التوحيد او تشا على التوحيد
 وهو قول لا اله الا الله اسم بيست و دو هم كبر الحق بدليل ولا
 يملك الدين يدعون من دونه الشفاعة الا من شهد بالحق و في
 لا اله الا الله اسم بيست و سوم عروه و في بعد ان آية الكبرى
 كه مشتمل بر توحيد است و غير ايد كه الا في الذين قد تبين
 من العني فر يكوا بالطاوعة و يؤمن بالله فقد استمسك
 بالعروة الوثقى پس معلوم شد كه توحيد حق و كفر باطون
 و ايمان بما لك ملك و ملكون كه عبارت از لا اله الا الله است
 عروه و في اسم اسم بيست و چهارم كبر الصديق قال الله

و

عن قاصد شره العبد عني واكرهني انشد هذه الامارة
 عني بكوني باسنة خيالات في ذنوبه نام خدای تعالی بهر روز در آن خدایت
 یا من صوت الذی لا اله الا انت انت الذی لا اله الا انت
 الرحمن الرحیم الملك القدوس السلام المؤمن المهيمن الاحقر
 الذی لم یولد ولم یولد له ولم یکن له کفو من قبله واثمة
 باسند که بپیچ نوع علاج پذیر نیاشد و در نام باب بر حسن چیزی
 یا قل فی یومئذ مشکوفا و غفرا و کلاب و اب و بشو و یس و یس
 شیخین کشند و بافتن کرم کشند و بخورده آن بیمار در صد المیر البتة
 شفا یابد و اگر آن آب بر کفن مرده ریخته شود و در جوف او ریخته شود
 عذاب قبر و تکلیف بر حضرت حق تعالی او را بخشد و در بعضی
 عنایت فی عیال و اگر سوره فاتحة الکتاب با وی داخل کند بینه
 کمال بود و اگر میان دوتن موافقت نباشد از این آب ایشان را بخوردند
 البتة صلاح آید و هر چه خوانند و ایضا از صد تا کنی و در البتة
 سر یاد باند و غرض نام باری تعالی اه افاتحة الکتاب ۱۴ در خوا
 سوره فاتحة الکتاب در فهم دیگر که شرح الحمد و انت یاد کردیم

ای حافظ حفظ خیر حق حسین حکیم حکم حسان حاکم
 ۱۰۸۱۸۸۸ ۸۰ ۱۰۸ ۱۰۶ ۹۹ ۹۸ ۹۸ ۹۸

این کتاب در شرح دعوت است
 این کتاب در شرح دعوت است
 این کتاب در شرح دعوت است
 این کتاب در شرح دعوت است

باسم سبحان و تعالی بصیر الحکم حاکم عدل عادل لطف
 خیر طیم العظیم اعظم شکر شاکر العلی علی اعلی حفظ
 مقت حسیب حلیل اجل حیل کریم اکرم الوقیب عزیز
 الواسع الحکم الودود المجدد المجد باعت شهید حق وکیل
 قوی متین وفی حمید حسی مدعی معبد حسی حمت
 حتی قیوم واجد ملجئ احد واحد صد قادر
 مقتدر قدير مقدم مؤخر اول اخر ظاهر باطن ولی
 مقالی بر توای متقم غفور رؤف مالک ذوالجلال
 ذوالاکرام ذوالکمال قسطنط جامع عینی معنی معطی
 مانع ضار نافع نور هادی مهدي مفضل مدیع باقی
 وارث شهید صور مبین سبحان سلطان حنان
 متان دینان برهان غفران ذوالانوار
 محسن موجود معبود مقصود مسجود شافی کافی
 وافی معافی مولی قدیم الله لم یولد و لم یولد له
 بدان کی عزیز من که چون اسم او در رقم آوردیم نام آمد
 که از برای دعوات اسم او هر چند وقاعن چند رقم آوردیم
 تا شفع بکرد انشاء الله تعالی بدان اصل دعوت اسم او

این کتاب در شرح دعوت است
 این کتاب در شرح دعوت است
 این کتاب در شرح دعوت است
 این کتاب در شرح دعوت است

توکیب اسم است و نام چون این قسم حضور بود بر دعوات اسم
 مانیز از جای دیگر در اینجا چیزی نیاید و دریم تا ماطالم کند و
 موجب تو همان نکرد و این قسم بر سه نوع است نوع اول
 ضمیر است نوع دوم دعوت متوسط نوع سیم دعوت
 کبیر چون معلوم شد که دعوت بر سه نوع است نوع اول
 بیان کنیم فرض کنیم که اگر شخصی از شخصی یاد در سخن
 که هر که این اسم را از برای فلان مهم بکار بخورد یا بشنود
 بکار مهم او بر آید آن شخص اگر هزار نوبت بخواند که آن
 مهم بر می آید و اگر نیز بر می آید در بر می آید و از آن
 می باشد که مقرر خوانند آن اسم بر می آید در اعتقاد وی
 خلق واقع می شود و چون در سماخل واقع می شود و
 اهل دعوت اسم هم اثر میکنند و چون در اهل دعوت اثر
 کرد در باره کامل مکمل که عبارت از قطبست و صاحب
 دعوت بخنی اوست انکار بیلی کند و تو احد کرد و در دنیا
 و آخرت و بر بودی وی در آن باشد که آن اسم را می خواند
 و می دانست که علت چه بوده باشد علت آنکه که مقلد حق
 باشد و مقلد بانواع عجیب عجیب و نفش آوده باشد

این کتاب در شرح دعوت است
 این کتاب در شرح دعوت است
 این کتاب در شرح دعوت است
 این کتاب در شرح دعوت است

و زبانت بلغوتن و حشو معتاد باشد و چشمش بفراش
 دیدن خور کرده گوش از اموات من از جلو و مقامش بر بلخ
 قبایح مسوک و در رفتن از حرام معباد دستش بخیاست صبی
 صلح از باره اسمی بلکه خواهد بخواند که از پیش عبور نکند
 و گناه عظیمش آید که از برای فسق و فجور ملازم است اسم
 غفور و کند پس باجرم حاجت تا مالک باسم پاک بر نیاید بلکه
 جان او گردد و هر چه خواهد عکس آن آید یا بد چون چنان
 بر زمین او اجابت و هر غفور بر این زمین هست و هر
 اسمی بشری موصوفت و اگر یک یک را بیان کنیم کاغذ ما
 و مرکب ساز و کار فلان واسطه اهل کتابت درین معنی
 و معترف کردند اما زنی خواهیم گفت تا مله من با اندازه
 دریافت از اینجا چیزی اخذ کند و علم وی گردد و بدان
 عمل کند تا از عالمان عامل باشد و الله الموفق اکنون در
 سخن چند خواهیم گفت تا هر فایده که جویند با تمام در یابند
 برین اعظم این قسم است که هر چه خورد حلال خورد و اگر خورد
 اما برین بر سه قسم است قسم اول از برای دفع دهم است
 و آن بگو خوردن و ترک جوان کردن بیشتر میشود قسم دوم

این کتاب در شرح دعوت است
 این کتاب در شرح دعوت است
 این کتاب در شرح دعوت است
 این کتاب در شرح دعوت است

خاتم ولایت و از جمله خصوصیات حرف قومی آنکه بیتره و حرفیت
 که بعد از او احداث و اول خایره و اول مقبره عالم حرفیت و هرگاه
 در مویقات حرف قومی بر ترتیب طبیعی باشد مقصود از او
 نداشت و اگر نقیض سازد نیز چنین است چنانکه کوفی بازید
 ای زید و لقا حرف اول اسم اعظم حرفیت که در هر دم و در هر
 آن چنانکه ایامی بیان شد بر لسان هر حیوان جاری میشود
 و اینک و انتهای نفس زدن بصورت امخلاف شده و از حرف
 آئینت در مقبره دوم و بیتره اول و بواسطه اعتدال بود در حجاب
 تقدیم او بر حرف اول آتقی فرمودند و اکثر قوی مدد که و
 بصورت او واقع شده و گاه باشد که در رسم الخط صورت اصلی
 او که دایره تامر است که اشرف و ایضا استکمال است بدایره
 موسوم سازند اشاره بآنکه در مقبره دوم است در ناریت و هم
 آنکه در هر نفس زدن و فرود رفتن و بیرون آمدن تکلم با او
 ضرورت است و آنکه در مقبره تقدیم و آئینت ظهور او کمال دارد
 اما حرف ثانی اسم اعظم حرفیت که در اکثر خواص موافق حرف
 اول است و چون مخرج او انتهای خلجست در مقبره ثانی واقع
 شده و از دایره حروف حرف دوم بادیت و بعد از آن آتش

ص
 نظم
 حرف اول

دو

و او عکس و قلب نماند چه قلب او بیتره او است و مجموع عدد بیتره
 و زبانی سی و سه است اشارت بسیزده نفر است از صلحیان
 ولایت یعنی نبی و دو زبانه امام صلوات الله علیه را همین بر
 صاحبان کشف و حال مستور و آنکه سر و لقا آنکه اسم اعظم من
 از حرف آتش و یاد است غیر آن نیست که درین مقبره متکلم آن
 حرف یا غیر از مرتبه عشق حقیقی و سوزندگان و بی تابانی
 چون حرف مرتبه و دیگر حاصل نشود و از آنجاست که خواص و
 عارفان و عاشقان باین لفظ مداومت نمایند و مشرقان و
 ظاهر بینان بلفظ کریمه الله چه در لفظ الله بصورت دوم
 حرف آتقی و در حرف خالکیت و مواظبت عموم فاس بلفظ
 الله از جهت مناسبت خالکیت و از اینجا است که در عرف عالم
 در میان اسماء الله مدار اسلام بآن کلمه است و درین کلمه نفع عم
 ظاهر کرده اما نفعش بطور حاصل شود چنانچه رتبه خالکیت
 و در اسم اعظم که فی الحقیقه او علم خالکیت و توحید بعروفا
 بآن حاصل شود و پس نفعش عموم ندارد اما خواص بآن کلمه
 سریعاً فی ما نفع کامل و خطب با فریادند چون نزد عرفا
 اظهار اشغال این امور از جمله عصیانست و از نا اهل انضا

مقول
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵

معدود از جمله مفروضات حقیقه است در مقام توضیح و انکشاف
 رموز خفیه این دو لفظ و سایر اسما واجبی بقالی شان نشاند
 و پیش ازین خسارت نمودن ترک ادب و خلاف رسوم عرفا
 بود و آنچه بر زبان رسد و ایما اشاره شد بجهت الحاح و مباحثه
 بعضی از خلص اخوان بود و اگر نه در بیان خواص حروف
 و اسما بجمالات آن کتابا بدست خود چنانچه بعد ازین حدین
 کتاب ریاض الابرار در بحث خواص اسماء الله و خواص
 حروف بآن روش عمل نموده و از بیان مذکور اسرار بسیار
 و نکات بیشمار که موجب سعادت دارند است بعد از این افاق
 نظر معلوم شود مرد باید که بر تواند بود و در عالم بران نشین
شرح سوره کریمه قال الامام العالم الفاضل الکامل
 شیخ المشایخ قدوة المحققین عالم اسرار التذویل شیخ سعد الحق
 و الملة و الذین محمد الحموی رحمه الله علیه هم الله الرحمن الرحیم
 الحمد لله رب العالمین و الصلوة علی رسوله محمد و آله الجمین
اما بعد این چند کلمه ایست در بیان قراءت سوره کریمه
 یس و بعضی از خواص آن که بعد از استجازت از ارجاع امته
 هادین عم که مستخرجان علم جسد مرقوم رقم بنده ضعیف

اینها بر این
 و آن کلامی که
 لفظی است
 آنکه در این
 فخر و تامل

الی

معدود

سعد الدین محمد حموی کشته ناسا مکان بطریق الهی از اقدم آن
 بنتهای مرام خود واصل شوند و الله الموفق و الممنون بدانکه سوره
 یس را خواص بسیار است و حضرت رسول صلی الله علیه و آله و آ
 قبل القراء خوانده و اکثر علماء جعفر بر اینند که اسم اعظم درین
 سوره است و سر و دست که هر که بعد از نماز نماز یس را بشرط
 بخواند کفاره و هفتاد ساله گناه مغفوره است و درین روز و نیز
 و اگر غیر توفیق خواندن نشود و بشرط در خواندن این سوره
 آنست که با طهارت روی قبله در جای پاکیزه و لباس پاک
 بخنود و دل بخواند مشغول شود و بدانکه درین سوره سه موقع
 محل اشارت هر کس در آن مواضع مقصود خود در خاطر گذارد
 بحصول پیوندد و این سه موضع را علماء این فن بنفشتر اند
 در کتب مکر بطریق رسد و ایما که اگر آن اسرار را فاش کنند و خلا
 بران اطلاع یابند کارهای عظیم کنند اشارت اول واقعت در
 میان دو کلمه که حروف مجموع هر دو بعد از ابواب بهشت است
 کلمه اول دو حرفت که هر یک بعد از دیگری تکرار کرده و کلمه
 دوم چهار حرفت غیر مکرر و اگر چه که حرفی در کلمه اول تکرار
 یافته است و حرف ثانی او تا فی حرف اول آن کلمه است و در

بِحَقِّ الْمَلَكِ إِلَى الْمَلِكِ مُسْتَعِيمٌ الْقَائِدُ الْمُقْتَدِرُ بِحَقِّ الْمَلِكِ
 الْمَوْكَلُ بِقَائِمَةِ الْعَرْشِ **بِوَجْهِ شَيْخِ** **بِوَجْهِ**
 الَّذِينَ أَنْعَمَ عَلَيْهِمْ بِالْحَقِّ عَلَيْهِمْ أَحِبُّ يَا صَدْرُ يَا بَيْتُهَا
 مُطِيعًا بِحَقِّ النَّبِيِّ الْحَكِيمِ الْعَلِيمِ وَبِحَقِّ الْمَلِكِ الْمَوْكَلِ بِقَائِمَةِ
 الْعَرْشِ **بِوَجْهِ الشَّيْخِ** **دَضْطَعُ** **غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا**
 الضَّالِّينَ يَا قَاهِرُ يَا عَزِيزُ يَا حَبِيبُ يَا شَمْسُ الْبَلَدِ سَبَقًا مُطِيعًا
 بِحَقِّ الْمَغْضُوبِ الْقَاهِرِ الْعَزِيزِ وَبِحَقِّ الْمَلِكِ الْمَوْكَلِ بِقَائِمَةِ
 الْعَرْشِ وَجِوَدٌ وَدَهْرٌ وَفِئَةٌ فَامُّ شَوْخِ خَاتَمِ لَنْ جَنَانِ
 كَمْ سَوْءٌ مَتَبَّرٌ فَاحْزَنُ رَجَاؤُنَا مَا لَكَ يَوْمَ الدِّينِ بَعْدَ الدِّينِ
 سَوْءٌ قَلْبُ هَوَانِ مَا حَادِثًا خَرَسُوه خَوَانِدُ بَعْدَ الدِّينِ بَعْدَ الدِّينِ
 بِحَقِّ الشَّيْخِ كَمْ اللَّهُمَّ كَمَا جَمَعْتَ بَيْنَ وَفَاتِكَ يَا أَيْتُهَا تَعَبُدُ وَيَا
 كَسْبُ تَأَخَّرُوه خَتَمُ كُنْدَانِ اعْتَصِمُوا بِسِتْرِ خَاتَمِ الْإِيمَانِ
 حَافِظُ يَا نَاصِرُ يَا مَعِينُ يَا أَوْلَى بِالْأَخْيَارِ يَا مَعِينُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ
 يَا مَعِينُ يَا مَالِكُ نِعْمَ الَّذِي يَا أَيْتُهَا تَعَبُدُ وَيَا كَسْبُ تَأَخَّرُوه
 بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا يُسْقِطُ الْحَقُّ إِلَّا اللَّهُ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ
 شَاءَ اللَّهُ لَا يُضَرُّهُ السُّوءُ إِلَّا اللَّهُ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ خَالِكُ
 مِنْ نِعْمَةٍ قَبْلَ أَنْ تَنْسِفَ اللَّهُ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا خَالِقَ إِلَّا اللَّهُ

نسخه
تعمیر

الابن العلي العظيم وصلى الله على محمد وآله
 كدر بجاحون محضی بسیار است و این علم علم شریفست که بر کس
 کو بان مغرب نقش شده است و جویندگان آنان کسبند
 و آدمیم بر مقلدات الاخوانی که این علم با عمل آری بسیار
 کوبه سیاه بی نشان و بس بر سر قریب کنی که خون بسیار کوبه
 باشد و آن کوبه را سر از بدن بردار و خون او را در سر آن کس
 برین چنانکه خون کوبه بر میان قبر رود و آنان قبر یک جوال
 خاک بود که آن کوبه را جدا بخوان کنی و آن خاک را بر خاک
 دو کعبه خان بریز و هر دو چشم کوبه را بر سر او نهد و در دین
 چشم وی بیند و آن کوبه و در چشم دیگر کتان بویک و در آن
 خاک دفن کند و بالای او را کلمه کلید بدهد و هفت روز آنرا
 بی آب داشته بعد از آن که هفت روز گذشت باشد بخون آدم
 آب دهد و هفت روز دیگر بویک بویک کند و آن سر بعد
 از آنجا که در تخم پیدا و درخت کوبه هم رسد و آن درخت
 بار پیدا کند و بار او بعضی جفت باشد و بعضی طاق و بعضی
 این تخمها را بکوبد و کاسه سوزنی بر سر او بر آید کند و آن
 تخمها را در آب اندازد که بعضی تیره آب رود و بعضی

در اسرار بسیار که در این کتاب است
 در اسرار بسیار که در این کتاب است
 در اسرار بسیار که در این کتاب است
 در اسرار بسیار که در این کتاب است

آب ایستد و بعضی بر یکدیگر سوار کردند و بعضی در کنار یک شوند
 و بعضی بر روی آب چرخ زنند و بر یکدیگر ایستد و آنچه در دست
 آید در آن بر دارد و در دهان کوبد و سه بار این دعا بخواند
 و بویک کوبد کسی او را بریند و این دعا بخوبی ایستد
 العین من جمیع الخلاق صم لکم عنی فیه لا یجفون مروج
 مروج مروج مروج مروج مروج مروج مروج مروج مروج
 آب ایستد آنرا بکوبد و نرم بکوبد و یک پیش دهانی در بکوبد و آن
 تخم که کوفته بخورد و بعد از آن هفت بار این دعا بخواند
 و دست در میان پیش چمن کن هر چه بخاطر کند از دست
 تو آید بفرمان خدای و دعا ایستد آنرا مروج مروج مروج مروج
 مروج مروج مروج مروج مروج مروج مروج مروج مروج مروج
 آنچه آری از عیش از پیش مروج مروج مروج مروج مروج مروج
 آه آه آه و بعضی که همدگر را از بی فدا بود آنرا بکوبد
 و نرم بکوبد و شب چهارشنبه بکشد و در میان دائره نشین
 و از آن تخم اندکی بخورد و هفت نوبت این دعا بخواند
 و نام آنچه مطلوبت بین که بقدرت خدای تعالی آنچه مطلق
 بر آید و دعا بخوبی ایستد احرق قلب فلان بن فلان

خفا
 در اسرار بسیار که در این کتاب است
 در اسرار بسیار که در این کتاب است
 در اسرار بسیار که در این کتاب است
 در اسرار بسیار که در این کتاب است

له الله موتوا ثم احياهم بضر من الله وفتح قلوب و بصر المؤمنين
 براءة من الله ورسوله الى الذين اهدى من المشركين فوجع
 در آنجا که خواهد که بچکس او را بریند و یا نشسته پای کسی که بکوبد
 باشد برین و سر بر کوبه در چشم کشد از نظر مردم نهان شود
 و کسی دیگر او را نتواند دید دیگر جهت پیدا کردن در دیده و
 که شده این کلمات را طبعی چوین نویسد و سرخ بلران
 در و کند و سوره کس بخواند تا تمام کس بکوشد در آید او
 برده باشد ایستد **بسم الله الرحمن الرحيم**
 و آیتها انک شفا ل حبه من خردل فقلن فی صحفه
 اوفی السموات اوفی الارض یات به الله ان الله لطیف
 و میباید که در جوارح طبعی اسم فرشته قریب جبرئیل
 و میکائیل و اسرافیل و عزرائیل نویسد و الله اعلم باب اقا
 الین فرموده که هر کس هفت روز روزه بگیرد و جوالی بخورد
 و هر روز چهل بار این اسمها بخواند ایستد با فرزند و با خیر
 یا شهید یا زکی یا لطیف یا ثابک یا جبار یا تعالی یا خلاق
 روز هفتم این همه روز روزه بگیرد و هر روز بار یا
 فقال یا خلاق بخواند و سجاده را بردارد و بر سرش کند که از عالم

در اسرار بسیار که در این کتاب است
 در اسرار بسیار که در این کتاب است
 در اسرار بسیار که در این کتاب است
 در اسرار بسیار که در این کتاب است

غیب هفت آفر در زیر مجاهده و باشد و عمل با بیامد مکتوب
یا اسودت یا فقال یا خلا و بخاند و هر روز علی الاستر ایا ان
الله تعالی بیاید و فرستد اما هر هفت بد و هر ماه صدقه کنی
و از برای روح اقا شمس الدین صد فاتحه بخواند بعضی ازینها

این عمل کرده اند صحیح آمده مهر نیست
بسم الله الرحمن الرحیم کتاب ده جمله
اینست این رساله در شرح اسمی چند
اول اسماء الله که از کتاب قیاسی است

آورده اند تصنیف ابو القیاس بونی رحمه الله علیه و این کتاب
تتمت عشره میگوید ده جمله است هر جمله بر چند اسم چنانچه
فکر میکنند و خاصیت این یک یک بیان میکند و شرط عمل
ببین اسم آنست که چون حاجتی داشته باشد در بین جمله
تفکر کند و هر جمله که تعلق یابد حاجت هائیک ساعت
زمانی مدد است بر آن جمله نماید در خطوبت و اعتقاد و دست
و صفاتیست که حق تعالی مراد او بر آید انشاء الله تعالی
جمله اول آن هشت اسم است هو الله الذی لا اله الا
هو الواحد القهار الاحد الفرد الوتر الصمد انت

دست برداری

انت خاصیت این جمله آنت که چون مداومت کند بر این
غفلت را ببرداری پیدا شود و طالبان مکاشفات را در کشف
بفرماید و اگر بنویسد و بشویند و بیاشامند همین خاصیت
دارد بشرط مداومت جمله دریم و آن ده اسم است هو الله

الذی لا اله الا هو العالم العظیم علم الغیب المتکلم
الحکم الخبیر الخافض الخفیز الرقیب المبین الخافض
للهادی خاصیت این جمله کشف علوم است و از برای کشف
حفظ علوم و از برای یاد دینی ذکا و ذهن و عقل و از برای
تفاهت سخن در خاطرها و تلاوت در سخن گفتن و هر
کریه این جمله مداومت کند همیشه مقبول القول باشد و چون
خواهد که در خواب درفتن بحاجه خواب رود و هر کس که
ببین جمله مداومت کند از بلاها این کرد جمله سیر و نیت
همچو اسم است هو الله الذی لا اله الا هو الجبار
الرحمن الرحیم اللطیف الخبیر الرزق العفو العفوذ
المؤمن الضمر المحیب المفضی القوی الشریع الکریم
ذو الکرام ذو الطول المتان خاصیت این جمله آنت
که خایفان را مای حاصل شود و اهل وحشت و دهشت

صفت

بغایت مفید باشد و سیران و بیخبران و خلایق حاصل شود
و بنسهار از خوف و تلف نگاه دارد و اجابت دعا کند و
مظلومان را نصرت دهد و بر دشمن ظفر بیاورد چون بر
جمله مداومت کند مقبول الصوره القولی گردد و در تق
باسانی برسد و برکت در چیزها بیاید و در جمله چهارم و آن

بیت و اسم است هو الله الذی لا اله الا هو المالك
الملیک القدوس السلام المؤمن المومنین الکیب العزیز
للتعالی العظیم الجبار ذو الجلال الحق الخبیر الرزق
القوی الملی الواجد الوالی الخفیز الخفیز المعز
خاصیت این جمله هیت است و در نعم و سوسه و دفع غلبه
شهرت و هرگاه در حضور متکبران یاد کند مهربان و مطیع
او گردند و از بهر حفظ و ازینها بغایت مفید و مناسب
باشد خصوص اسم خفیز چون مداومت بر این کند و اسم را
تکسیر کند و با خود دارد بدین صفت جمله پنجم و آن

ح	ف	ی	ظ	ی	ف	ح
ف	ح	ی	ظ	ف	ح	ح

سوره اسم است
هو الله الذی
لا اله الا هو القهار القابض المقبض العزیز الجبار

دفع زلزله
بوزن و طبع

المکبیر ذو الجلال القوی ذو القوه المتین الشدید الظاهر
المتان خاصیت این جمله تفر کردن دشمنانست و غالب شدن
بر ایشان و خوف در درها انداختن و شکستن لشکرها و کفر
این اسم نیز مردمان معزز و معظّم باشد و این جمله تفرقه
جمع کند و مجمع انبشکرها میباید تفرق کرد و دفع ظالمان
بکند و لها و سخت نرم کند و هر حقیری که برین جمله مداومت
نماید رفیع القدر گردد و هر خواری که مداومت نماید عزیز
گردد و چون در شهای تاریک در ساعت هفتم درخا
تاریک شود روی بر زمین بی حالی بنهد و بنیت ظالمی
بخواند و اسم الضار الموحر المذل برین جمله اضافت
کند و در آخر دعا بگوید یا شدنی یفخذ لی حتی موتی شری

ظلمتی اوعی علی و نام آنکس نبرد که البتة ان ظالم مقهور
گردد جمله ششم و آن چهارده اسم است هو الله الذی
لا اله الا هو العالم المرید الخبیر الرقیب الشدید الرزق
الحکم العدل الرقیب الخبیر الخبیر الخبیر الخبیر الخبیر
خاصیت این جمله آنت که با سانی بر مقصود و مطرب برسد
و تسخیر قلوب بکند و از کت رساوس بکند و ذکرها و ازینها

بوزن و طبع

بمثل و عفران و عود و غیره و ساج هندی در عود و سیل
 و سدر و سوس و بیه که سفند اوله و تخم تریت و چون خوا
 آغاز کند هیچ روزن نگیرد و گران چهل و یکبار بخواند
 و اگر بیشتر بخواند باکی نبود و در حال خواندن از حیوانات
 نجاست و حرام و دروغ و غیره اجتناب نماید و بعد از
 قای مضایب چون این سوره تسبیح کند بخوبت مذکور
 و خدمت در اندرون دایره بسوزاند ملوک اجتر حاضر آید
 چون سیطر وین و حاطر وین و عبدالرحمن قریشی و چو در
 یک خلیفه اجابت کند و طریق تسبیح آنست که بعد از قای مضایب
 بصحرائی خالی بیرون رود سه دایره کشد بدین صورت
 و در میان دایره این نامها نویسد یا خیر یا یا بر خیر یا یا
 قولاً درین دایره حکم کند و سوره قل اوحی هفت بار
 بخواند هر بار آید چون مراد حاصل شود در حال ایضا
 لوازم تا آخر سوره بخواند که متفرق شوند و خام و تلک
 حجتها تا احوط استقیم افتاد سوره اخلاص قهر و الصفا
 صفائی فاتحه شهاب ثاقب عقده آیه الکرسی قسم این
 الرسول محمد قلی اللہ مالک قای مضایب حساب از جمیع

تجیمات این به تر است زیرا که کلام الله است و خواننده با خوف
 و خطری نیست و هر چندان مسلمان و لایق حاضر میشوند
 و هر بار که سوره را بخوانند باید که با وی متصل بگوید اجیبی
 و طبعی فی و الحضور فی یا معشر الجن تمت الکلام بعون الله
 فایده بدانکه وضع حروف بر هفت جدول نهاده شد جدول
 اول حروف آدم که آنرا سفر آدم گویند و حروف اینست اب
 شج ح خ ذ ز س ش ص ض ط ظ غ غ ف ق ک لم ن ر
 ی لای و آدم نام ملائکه آسمان اولد ازین حروف بیرون آرد
 و پیدا کرد که هر یک ملائکه چه نام وارد و در چه موکلند و چند
 روح است عدد هر آسمانی و سفر و بر چه افاضل نهاده و
 جدولی بجای خود یاد کرده شود و جدول دوم ازین
 و حروف اینست اب ج د ه و ز ح ط ی ک ل م ن س ع
 ف ص ر ق و ش ت ث خ ذ ض ط غ و وضع سیم سینه
 هندی این را بطریقه ایقاع نهاد و بر اعلای و فقی و آن در
 سه فصل گفته شود و وضع چهارم امیر المؤمنین علی علیه السلام
 و المسلم نهاد و آنرا جعفر جامع نام نهاد و ابتداء حروف هم
 بر اب ت ث الخ کرده است که حروف سفر آدم بوده

شخصی مواظب نماید بقره این اسم را بیل شود از او بکار فایده و خدایا
 تبه بر و نما بخواند و بخون و هر که برسد از سلطان یا غیره بختی که در شرف
 هلاک شده باشد و باید که غسل کند و نما نظر کند بود و بعد از آن قرائت کند
 این اسم را پنجاه مرتبه در بعضی از نسخ و بعضی دیگر که بعد از نماز پنجگانه مرتبه
 بخواند بدین سوره که هیچ احدی قادر بر خواندن آن بود و برای او و مومنین و مومن
 نایاب میشود **بسم الله الرحمن الرحیم** ان حضرت ادا کند اگر کسی خواهد که در مرتبه خود نایب
 مستر باشد و در عزله بایر که روزی یک دور روز قرائت کند این اسم را هر
 قدر می تواند نماز سجد مرتبه و سجده کند و ثبات او را از جناب احدی سلب
 و انکار تمام مسئله نماید و اگر زیاد را بخواند در باید تمام کند آنکه شیخ از فقه
 و نقی که نذر این اسم را در شب بیست و ششم ماه رمضان بسیار کرده و در
 که شمس در درجه شریف بار و روز شنبه بوده باشد بدین سوره که خطا غیر سوره
 منصبش **بسم الله الرحمن الرحیم** او اینکه اگر صاحب نماز باشد یا در هر طریقی وارد فرقی
 داشته باشد بخوبی بدین اسم را بر طرف چپ یا راست یا در هر دو طرف
 بخواند شود و اگر خواهد که از اید احدی از خود دور
 یا در روز یک روز و نیم در هر روز و نیم در هر روز

تسبیح اتم شد
 و بسط حروف هم بدین طور کرده الا وضع عناصر بدین طریق
 کرده وضع تسبیح امام جعفر صادق علیه السلام کرده و آنرا
 خافیه نام نهاد و الا اعتماد بر این مذهبند کرده بسط آن بر
 باب نهاده یکی **بسم الله الرحمن الرحیم** و تکیه و ابتدا
 وضع ششم رئیس الحکا ابی علی کرده و آنرا براج ه ب و ز
 ح ک س ح ل س ن ط م ف د ع ن خ ص ض ع ح
 ط و آنرا فصل نهاده اند و وضع آخر بوجه اولی شمس
 و رحمة الله نهاده و ابتدای آنرا بر این مذهبند کرده که آن حرفی
 ایجاد است **بسم الله الرحمن الرحیم** بدانکه سفر آدم کتاب آدم است و سفیعت
 قدیم کتاب است و بیعت عیب نوشته و این علم را سفر آدم
 گویند یعنی کتاب منزل آدم صبی و احتمال این معنی هم
 دارد کتاب آدمیان چون آنکه مقاصد بی آدم از آن محصل
 از خیم و شرم **بسم الله الرحمن الرحیم** از نسخ معتبر مستفاد شد که اگر کسی
 معمول بر مذکور است حروف اسم مذکور را بسط کند و اگر نوشت
 او نوشت چنانچه حروف مذکور را در وقت حاجت
 و علی هذا الیاس اما در مذکر ثلثین و در مؤنث ثلثین
 بسط باید کرد **بسم الله الرحمن الرحیم**

تسبیح اتم شد
 و بسط حروف هم بدین طور کرده الا وضع عناصر بدین طریق
 کرده وضع تسبیح امام جعفر صادق علیه السلام کرده و آنرا
 خافیه نام نهاد و الا اعتماد بر این مذهبند کرده بسط آن بر
 باب نهاده یکی **بسم الله الرحمن الرحیم** و تکیه و ابتدا
 وضع ششم رئیس الحکا ابی علی کرده و آنرا براج ه ب و ز
 ح ک س ح ل س ن ط م ف د ع ن خ ص ض ع ح
 ط و آنرا فصل نهاده اند و وضع آخر بوجه اولی شمس
 و رحمة الله نهاده و ابتدای آنرا بر این مذهبند کرده که آن حرفی
 ایجاد است **بسم الله الرحمن الرحیم** بدانکه سفر آدم کتاب آدم است و سفیعت
 قدیم کتاب است و بیعت عیب نوشته و این علم را سفر آدم
 گویند یعنی کتاب منزل آدم صبی و احتمال این معنی هم
 دارد کتاب آدمیان چون آنکه مقاصد بی آدم از آن محصل
 از خیم و شرم **بسم الله الرحمن الرحیم** از نسخ معتبر مستفاد شد که اگر کسی
 معمول بر مذکور است حروف اسم مذکور را بسط کند و اگر نوشت
 او نوشت چنانچه حروف مذکور را در وقت حاجت
 و علی هذا الیاس اما در مذکر ثلثین و در مؤنث ثلثین
 بسط باید کرد **بسم الله الرحمن الرحیم**

در هر روز
 کبر
 هفت
 روز
 کبر
 هفت

در بیان

نماید در روز از حیوانی بدستی که خدای عالمیان هدایت میکند او را در روز
 بیست و نهم از طافات بلطف کوشش **دوم** از خصلت او اینکه اگر اراده عقد النکاح
 احکام داشته باشد و برسد از شربان او بسیار از اکثره نصاب صواب بود
 بنویسد این اسم را از فلجم حید و در روی بکرا و اسما و مطلوب بر او بنویسد و بکند
 در شکم ماهی دهن نماید در زمینی باور نهی که من معبود حق او بدی که بنویسد
یازدهم از خصلت او اینکه اگر کسی دین بسیار داشته باشد از اذاه و اوجها
 روزه بگیرد و هفت روز در قراة کند این اسم را هر روز از هر چه بخورد کند
 اگر تالیفات اینک از سلطان یا اراده رجوع بجنب خود داشته باشد بر او نماید
دوازدهم از خصلت او اینکه اگر سجده را کرده باشد نفس کند این اسم را بر هفت
 جوش و سر خود دارد و سجده بر طرف شود باذن خدای تم و محبت بر طرف شود
 از جوارم فریبص و مرگه مواظبت نماید این اسم را نایل شود از فقر **سیزدهم**
 از خصلت او اینکه از بسیار از توانا و حاصل میشود **چهاردهم** اینکه بکراه
 را حاجتی باشد و قضا شود بنویسد این اسم را در پوست هوشک و در جوارم
 دهن نماید و خانه کسی که اراده حاجت از او دارد و در کف نماز بگذارد و در وقت
 گذر سوره را بخواند از او حاجت برسد و سبب کند بعد از فارغ شدن از حاجت

کبیر

زندقه

کبیر

کبیر

کبیر

کبیر

کبیر

کبیر

در بیان

و بعد از فاتحه سه مرتبه و سبب کند بعد از فارغ شدن از نماز و حاجت خود طلبد
 از خدای تعالی و بعد از آن قراة کند این اسم را پنجاه مرتبه بنیت خاص قضا میشود
 حاجت او بعون الله و فرج میشود و روز روزه و احسان میشود کارهای او
 میکند این اسم در همه مقاصد **پانزدهم** از خواص او این که هرگاه شخصی بصدق
 خیرین نماید و خلاصی از او ممکن نباشد بخواند این اسم را در یکشنبه روزه هر روز
 هر چه بخت در دست و یقین خاص که خلاصی باید باشد **شاهنامه** از خواص او این
 موضع که این که هر که روزی را کرده بگیرد احکام روز شنبه عدم کل حیوانی
 شکر کرده که هر روز صد مرتبه و بعد از آن قراة کند هر مرتبه و ضو بسیار در روز
 نماز بکند و بعد از آن قراة این اسم را صد و بیست مرتبه و آنکه طلب مقصود خود
 که عطا نماید خدای عالمیان بگرم خود و از برای قاری حاصل میشود که قادر بر
 اکثر امور شود **هجدهم** از خواص او اینکه اگر شخصی از مرض بسیار باشد و از
 او عاجز باشد و در تنگی و مشقت باشد و مدد کاری نباشد او باید که مداومت
 نماید بر این اسم که روزی از برای خدای تعالی اموال بسپارد اگر قراة نماید این
 اسم را در روز هر روز هفت مرتبه هر مردی از رجال الغنی و الاغنیاء که بسیار
 کند و از آن محتاج نشود هیچ روزی و مستغنی شود از هر روز از آن

کبیر

کبیر

کبیر

کبیر

کبیر

کبیر

کبیر

کبیر

کبیر

کبیر

کبیر

کبیر

کبیر

کبیر

کبیر

در بیان

بیست و نهم از خواص او اینکه اگر بنویسد این اسم را بر حور و سید و بسیار و شخصی که با
 دهن نماید خصلت کند خدای تعالی بر کنان اسم مالا و را که تغییر در و هم ترسد و
 در زمین و اگر است دهن نماید تغییر شود **بیست و دهم** از خواص او اینکه اگر شخصی با
 غایب باشد و حال او نداند از زحری نماید باید که قراة کند این اسم را در
 چهارشنبه بنیت خالص بیست و چهار مرتبه و بعضی گفته اند هفتاد مرتبه و در آن روز
 نود و یک روز و در کف نماز بگذارد چهارصد و هشتاد و هفتاد مرتبه بخواند
 اگر کسی را در هر تنه و آنکه سبب کند و در سجده صلوات بفرشد و قراة نماید این
 اسم را هر مرتبه بنویسد این اسم را بر پوست او هوشک و زعفران و در زیر پند
 و بخوابد که بپند او را در خواب خواهد داشت جمع احوال او را و اگر کسی بپند
 میان عمل را بکند آن که بخت زود فرج نماید **بیست و یکم** از خواص او اینکه اگر شخصی با
 دوست دارد و او اصلا نظری تو نباشد این اسم را بپشت و زعفران بر پوست
 او بنویسد و بخورد که معود و پندار و بگرم و قراة کند این اسم را بر پوست
 مرتبه و باید که در آن روز و در کف نماز آنکه از شخصی مطیع شود و فرمان جبار
بیست و دویم هر که اراده کند که مشغول شود در در خانه پادشاه یا مری که
 کرد و در وقت قراة کند این اسم را هر روز و در هر وقت

کبیر

کبیر

کبیر

کبیر

کبیر

کبیر

کبیر

کبیر

بطاعت کامل و نیت صاف که میناید عذرش و کلاش و اگر مواظبت نماید
 بر قراة این اسم بسیار عجز شاهه کند **بیست و دوم** هر که مواظبت نماید قراة
 هر که مواظبت نماید بر این اسم هر روز و در هر مرتبه منکشف کرد از برای علوم و حکم نماید
 در عیب و مبالغه مکتوبات و لطایف و محاسن و مواظبت نماید و منافقش از آن نماید
بیست و سوم هر که اراده کند که در روز و صاحب حکم در توان یا کاتب باشد ملازم
 این باید باشد و مواظبت نماید که حاصل شود مرادش و دعوت این اسم است که
 بخواند هزار و یک مرتبه و درین خواص بسیار است از جمله تحصیل علم و مال **بیست و چهارم**
 اگر شخصی دلاوه نماید که حضرت یا بدو بر عداوت است باشد در چشم ایشان و مغز
 مور باشد نزد ایشان و عجزه باید که قراة این اسم مداومت نماید **بیست و پنجم**
 اگر احد ناخواب باشد و اراده بچ نماید در زمان شب باید که قراة کند هر مرتبه صد
 مرتبه روزی بسیار باید و مستغنی شود و عظیم و بلند شود شان او و مشهور شود
 میان مردمان **بیست و ششم** هر که قراة و مواظبت نماید در دست هزار مرتبه
 در وقت نماز بخورد خداوند بسیار از آن و خارش و روزی رسد او از دنیا که
 مستغنی شود **بیست و هفتم** هر که قراة کند و مواظبت برین اسم هر روز هر مرتبه
 بخواند که در میان مردم مشهور شود و **بیست و هشتم** از خواص او این که هر که

کبیر

کبیر

کبیر

کبیر

کبیر

کبیر

کبیر

کبیر

الاسم الاول سبحانك لا اله الا انت يا رب كل شئ ووارثه
 من قرأه عند تقابل السلطان سبع عشرة مرة وسبح بيده ووجهه احمه
 وقضى حاجته فاذا تلاه عشر من نهار اطل يوم ما مرة وقت الضحى على الرق
 رزق بالبر ذمنا وقادا بحيث يفرح للامور الغامضة واذا صام الجمع وقرأه
 ما مرة وقت الضحى شفاة الله من كل شئ ومن قرأه يوم الخميس ما مرة بعد
 صلوة ركعتين لغيرها ما مرة من القرآن يرضى الله محبته ومن واطل عليه نور الله
 قلبه اسم التالى يا الله الالهة الربيع جلالة من قرأه عشر نوب
 كل يوم خمسين مرة اغناه الله عن كراه واجبه من رآه ومن قرأه على ما اول
 واطلعه لمن احبته ومن جعل لورد لغيره كل يوم حصل على كل علم او امر
 اسم الثالث يا الله المحمود في كل فعالة من اغتسل يوم الجمعة وليس
 شابه واطلعه وكان في موضع خائب في الجامع وقرأه بعد صلوة الجمعة
 نية واخر من يات في صلاة صليت حاجته بها كانت ومن قرأه قبل ان يفعل
 فعلا عشر اتم فعله جاء في غايه الجوده وان تلاه يوم سبعة ايام على الرق
 برى من مرض اسم الرابع يا رحمن كل شئ وراحمه من كتبه على طيب
 حريرة بضاء وكتب اسمه في امه ثم دفن في مقامه ما حفظه الله
 ومن قام ثلثا نهارا وقرأ الاسم كل يوم تسعة ايام ثم يدخل الحمام في الرابع
 فاذا اغتسل وخرج كتبه في العنق والبطنة ثم يفتح خداه مقابله في يديه محتبة
 وصداقته يكون ذلك ان شاء الله وان سقى بيده المكتوبة كان اوله
 للمحبة والبيع اسم الخامس يا حي يا قيوم لا اله الا انت يا ذا الجلال والإكرام
 من كتبه في انية صين بمك وخرقان وعسل ماء ورد وشكر ونبات وبقا
 له ايضا عود ومن قرأه ثلثا الف مرة لم يرض ابد اوله من شره من حاله
 اسم السادس يا قيوم فلا يقوت شيئا عليه ولا يؤده من قرأه اربعين
 يوما

١٥
 يوم اكل يوم سبع وعشرين مرة قبل الصبح بقية خالصة زاد نفسه ولم
 يس شيئا تحفظه ومن قرأه وحوارها من عيسى القرائة امن من
 من اللصق ومن قرأه ليلة الاثنين والتمس في الجهد ما وعشرين
 دل في منامه عدان ربي السالغ يا واحد الباقي اول
 كل شئ واخره من اغتسل وقت الظهر صلاة وقرأ هذا الاسم
 خمسين مرة مرة امنه الله من نجافه ويغايبه الله من الاربعة
 والافكار الربيع اسم الثامن يا ادا رب يعي فناء والارز والملك
 الاسم التاسع يا صمد من غير سببه ولا شئ مثله
 الاسم العاشر يا باسط يده باليمين فلا يشئ قوة ولا مداد في وصفه
 الاسم الحادي عشر يا كبير انت الذي لا تتدعى العقول لعظمته
 الاسم الثاني عشر يا اباي المنشئ الامثال خيرا من غيره
 الاسم الثالث عشر يا ابي الطاهر من كل افة بعد سبه
 الاسم الرابع عشر يا كافي الموسع لما خلق من عطا يا فضله
 الاسم الخامس عشر يا نوري من كل عجز لم يرضه ولم يخالطه فعالة
 الاسم السادس عشر يا مختار انت الذي وسعت كل شئ رحمة
 الاسم السابع عشر يا ممان ذا الاحسان قد تم الخيرات منه
 الاسم الثامن عشر يا ديان العباد فكل يوم خاضعا لرهبته
 الاسم التاسع عشر يا خالق من في السموات والارضين وكل
 كل

الاسم العشرين يا رحمن كل صريح ومكروب خيامة ومعاذة
 الاسم الحادي والعشرون يا ابا فلا الصف والاسن كل جلال الله
 الاسم الثاني والعشرون يا صمدى البديا يا امن ليع في نياتنا اعوانا
 من خلقه الثالث والعشرون يا اعلام الغيوب فلا يؤده من
 شئ يحفظه الرابع والعشرون يا معبد الما افناه اذا
 برز الخلق لدعوة من تحافته الخامس والعشرون
 يلحيم ذا الناة فلا شئ يعاجله من خلقه
 السادس والعشرون يا محمود الفعال ذا السن على خلقه
 بلطفه السابع والعشرون يا غي من المنيع الغالب على امره
 فلا شئ يعدله ثم اراد كسر عدوه فليقرأه وهو يقابل احدى و
 سبعين مرة ويفعل ما عدوه فان اعداه ينهزمون بفعل عشرين
 اللهم عطل ما استمر حتى لا يعقد واغنى شئ الثامن والعشرون
 يا قاهر ذا البطش الشديد انت الذي لا يطاق ان تقامه
 قيل هذا الاسم مكتوب على جبهه عزرائيل وله ستة وثمون خفية و
 طوبى من كتبه صحن صحنه من عذوبه وعفوله وقاه لمعقود
 واذا قرئ على عا العود ثلثه وسبعين مرة ونقل على عود فانه
 ينهزمون بفعل اللهم فمن حج همى والشفعنى واهلك عذوبى
 برحمته ينك يا رحيم الرحمن ومن صور صورة من شئ
 على ام عدوه وقرأ الاسم سبعة ايام كل يوم الف مرة اهلك الله

١٤
 عدوه واذا اراد ان يرضى فليكن الشح اصغر وبقا عليه الاسم
 قلناه على الشح للاعر التاسع والعشرون يا متعالي
 القريب في عباد ارتفاع دنوه الثلثون يا جبار المدلل
 كل شئ يقهر عزير سلطانه الحادى والثلاثون
 يا نور كل شئ انت الذي خلق الظلمات نوراً الثالث
 والثلثون يا قدوس الطاهر من كل سوء ولا شئ يعدله
 الثالث والثلاثون يا قريب المجيب للمتدين دون كل
 شئ قريبه الرابع والثلاثون يا عالى الشاخر في السماء
 فوق كل شئ علوا ارتفاعه الخامس والثلاثون يا ابدع
 المدايع ومعددها بعد فناها بعد سرته السادس والثلاثون
 يا جليل المتكبر وعلى كل شئ فالعدل امره والصدق
 وعدده السابع والثلاثون يا مجيد فلا يبلغ الا وهام
 كل ثمانية ومجده الثامن والثلاثون يا كريم العفو
 العدل انت الذي ملاء كل شئ عدله التاسع والثلاثون
 يا عظيم لا التناء الفاضل والعز والكرام فلا يذل
 عزه الا ربوعن يا مجيد فلا تنطق الا لسن بكل
 الاله وثنايه

